

адна зямля

Маладзечна, Вілейка, Сморгонь, Ашмяны, Валожын, Мядзел, Астравец, Мінск

РЭГІЯНАЛЬНАЯ газета

28 сакавіка 2003 года

№ 13 (414)
Выходзіць па пятніцах

ПЛЮС
ТэлеТыДзень

Навіны рэгіёну

Прыішоў газ

МЯДЗЕЛ. 22 сакавіка адзін з катлоў мядзельскай кацельні падключылі да прыроднага газу. У кватэрах мядзельцаў пацяплела, бо мазуту, на якім кацельня працавала раней, было недастаткова. Ды і для ЖКГ працаваць на газе эканамічнай. З часам будуць пераводзіць на газ і іншыя катлы кацельні.

Алесь ВЫСОЦКІ.

Тавары ў крэдыт

ВАЛОЖЫН. Тавары ў крэдыт пачалі рэалізоўваць у мясцовым універмагу. Прытым крэдыт даецца беспрацэнтны. Гэта тычыцца абутку, тэлевізараў, трыкатажных і швейных вырабаў. Новыя падыходы ў рабоце з пакупнікам і закліканы пазбавіцца ад заляжалага тавару ў магазіне.

Наталія ШТЭЙНЕР.

Вясенні лёд

СМАРГОНЬ. У нядзелю ў штучным вадаёме ў вёсцы Жодзішкі патанулі 2 хлапчкі. Ім было 4 і 6 гадоў. Што рабілі дзеці на талым лёдзе без догляду дарослых – невядома.

Кастусь ЛАДУЦЬКА.

Падпал

АШМЯНЫ. 20 сакавіка ў Кальчунах згарэў гараж. Пажар здарыўся ў 3.45 ночы. Агонь знішчыў машыну "Фольксваген-Пасат", новыя секцыю і кухню. Прычына пажару – падпал. Узбуджаная крымінальная справа.

Ірына РАБУШКА.

Сацыяльны рынг

МАЛАДЗЕЧНА. У сераду ў Палацы культуры прайшоў сацыяльны рынг "Горад, моладзь, праблемы". Прадстаўнікам выканаўчай улады апаніравалі школьнікі і навучэнцы сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў. Гаварылі аб праблемах занятасці моладзі, 10-бальнай сістэме ацэнак ведаў, цяжкасцях пры ўладкаванні на работу, добраўпарадкаванні горада.

Вольга ПІЛІПЕНКА.

Летні час

У адпаведнасці з парадкам злічэння часу, вызначаным урадам краіны, 30 сакавіка Беларусь пераходзіць на "летні час". Стрэлкі гадзіннікаў а 2-й гадзіне 30 сакавіка пераводзяцца на гадзінку наперад.

Аддзел інфармацыі "РГ".

Агенцтва «Марыя» прапануе вакансіі будаўнічых спецыялістаў і рознарабочых у г. Маскве.

Прымальныя умовы, складанне дагавора, поўнае суправаджэнне.

Т. у Мінску 234-09-96.

Згодна з Міністэрствам працы і сацыяльнай абароны РБ.

Беспрацоўны пасёлак

ВІЛЕЙКА. Ніна Мінакова з пасёлка Партызанскі ўжо другі год беспрацоўная. Як яшчэ 300 чалавек, якія працавалі за шклозаводзе "Залессе".

Іншай работы, акрамя як на заводзе, у Партызанскім няма. А завод стаіць. Спынены на рэканструкцыю. Рабочых скарацілі. Жыхары пасёлка пісалі лісты ў Мінск кіраўніцтву краіны з просьбай дапамагчы заводу працаваць. Адказаў не атрымалі. Беспersпектыўнасць становішча прымузіла Ніну Мінакову патэлефанаваць прэзідэнту Беларусі падчас "прамой лініі", якая праводзілася на мінулым тыдні.

— Дазванілася хутка, — успамінае Ніна, — маё пытанне аказалася чацвёртым-пятым. Першыя 2 разы, калі набрала тэлефонны нумар, адказалі, што такога нумара не існуе. На трэці раз злучылі з чалавекам у адміністрацыі прэзідэнта, які спытаўся ў мяне, аб чым я хачу паразмаўляць з прэзідэнтам. І потым мяне злучылі з Аляксандрам Лукашэнкам.

Мінаковы 7 гадоў таму прыехалі ў Партызанскі з Казахстана, адкуль родам галава сям'і Іван Мінакоў. Сыну Максіму прыйшла пара службы, і таму яны махнулі на родную для маці Вілейшчыну. Купілі дом у Партызанскім і ўладкаваліся працаваць на шклозаводзе. Пасёлак раней лічыўся адным з самых багатых у раёне. Жыхары не плацілі за камунальныя паслугі і электрычнасць. Але прадукцыя згубіла рынкі збыту, завод набраў даўгоў і зачыніўся. Цяпер ідзе рэканструкцыя, завезлі новае абсталяванне, але справа спынілася, бо няма грошай.

Іван Мінакоў перабіваецца выпадковымі заробкамі ў прыватнікаў. Максім стаіць на ўліку ў Вілейскім цэнтры занятасці, цяпер вучыцца на зваршчыка. Яго жонка цяпер у дэкрэтным адпачынку з сынам Вадзімам, якому 2,5 года. Працавала на Ільянскім хлебазаводзе, але, гавораць, і там няма работы...

Занятасць увогуле ёсць. Сельскія гаспадаркі ў суседніх Карпавічах, Лукаўцы, Казлах запрашаюць да сябе працаваць, але жыхары Партызанскага туды не ідуць.

У магазін, што ў пасёлку Партызанскі, у панядзелак прывезлі хлеб. У чэргах за мяккім хлебам адныя пенсіянеры. Яны тут самыя багатыя людзі, астатнія нідзе не працуюць, бо спыніўся завод "Залессе". На здымку Фядора Тапічова, Аляксандра Кучко і Сафія Лашук.

Фота Юрыя КАРПІЦКАГА.

Ніна Мінакова тлумачыць:

— Надта малыя заробкі ў калгасах: 5, 10, 20 тысяч рублёў. А гарбаціцца цэлы месяц трэба.

У Партызанскім цяпер жыўць толькі за кошт пенсіянераў. Яны тут — самыя багатыя людзі. У панядзелак у магазін прывезлі хлеб. У чэрзе — амаль

усе пенсіянеры. Карэспандэнту "РГ" давялося шмат расказаў выслухаць аб невясёлым жыцці ў Партызанскім. Партызанцы злыя становяцца. Летась за год каля 30 пажараў вяскоўцы налічылі. Гарыць нешта амаль кожны тыдзень. Скардзяцца тут, што шмат стала крадзяжоў. Але

злодзеяў строга тут не судзяць — есці ж хочацца.

Партызанцы запэўнівалі, што на мінулых выбарах усе як адзін падтрымалі цяперашняга прэзідэнта. Аляксандр Лукашэнка на пытанне Ніны Мінаковай адказаў:

— Пастараемся разабрацца.

Юрыя КАРПІЦКА.

Што будзе пасля вайны ў Іраку

Як вайна ў Іраку адаб'ецца на сусветнай эканоміцы? Ці вырастуць цэны на тавары ў беларускіх крамах? Як зменяцца курсы долара і еўра?

3-я старонка

Іконы: мінулае і сучаснасць

Кожная ікона нясе сваю энергетыку. У фондах Мінскага абласнога краязнаўчага музея захавалася каля 400 прадметаў царкоўнага ўжытку.

5-я старонка

Час пераасэнсавання жыцця

Маладзечанскі цымбаліст Юрый Церабун адышоў ад актыўных заняткаў музыкой і вырошчвае коз на свайго дачы.

8-я старонка

■ КОНКУРСЫ

Лепшыя гаспадары

МЯДЗЕЛ. Найлепшай у раёне прызналі сядзібу сям'і Варановічаў з вёскі Чараўкі.

Так скончыўся конкурс на лепшую вясковую сядзібу, які аб'явілі летась. «Конкурсантаў» камісія ацэньвала па 10-ці крытэрыях.

У Варановічаў дыхтоўны дом, на панадворку — блізу дзесятка розных пабудов, а ўпрыгожваюць уладанні некалькі змайстраваных з дрэва грыбочкаў. Тут і плот адметны: слупкі яго зроблены з каменячыкаў.

Гаспадары ў доме Генадзь і Сафія Варановічы. Ён працуе інжынерам-энергетыкам водаканала, яна — інспектарам энерганагляду.

— І колькі ж гэта часу трэба, каб сядзібу прызналі лепшай у раёне?

— Чвэрць стагоддзя пайшло, — адказвае гаспадар. — Пакрысе нешта прыбудовалася, упрыгожвалася.

— А для чаго так стараліся?

— А чаму ў нас павінна быць горш, чым у іншых? Ды не гэта галоўнае. Прыемна, што можаш сваёй працай ганарыцца.

Гаспадыня кажа, што ўсё робіць для сябе самой, для душы. Але калі іншым вынік яе працы падабаецца, то таксама прыемна.

Дом Варановічаў стаіць ля самай шашы Мінск-Нарач. Людзі, што міма праяжджаюць, бывае, прыпыняюцца, просяць ля іхных грыбочкоў сфатаграфіравацца.

Гаспадары лепшай сядзібы на Мядзельшчыне Генадзь і Сафія Варановічы.

Фота Алякс. ВЫСОЦКАГА

вацца. Часта кажуць: «Прыгожа ў вас, старайцеся і надалей». Хто кветак папросіць, бо багата іх у сезон тут расце.

Як пераможцам, уручылі Варановічам прэмію — 100 тысяч рублёў. Грошы выдаткавалі на ўпрыгожванне дома: купілі новую люстру ў гасціну.

Хаця, здаецца, і даведзена ў іх усё да ладу, але Варановічам хочацца яшчэ нешта зрабіць.

Гаспадару маніцца вялікую альтанку змайстраваць, ды

асабліваю — каб абавязкова на курных ножках была. Яшчэ жадае калекцыю грыбочкоў павялічыць — падгледзеў дзесяцілія Краснага арыгінальных грыбочкоў, у якіх шапачкі набок нахілены, хочацца і такія зрабіць. Словам, задум у Варановічаў яшчэ шмат — дачка не можаць, каб па-сапраўднаму вясна ў нас загаспадарыла, тады можна за работу брацца.

Алякс. ВЫСОЦКІ.

■ ПАМЯЦЬ

Памёр Георгій Таразевіч

21 сакавіка памёр наш зямляк, урадзенец вёскі Слабада Мядзельскага раёна, дзяржаўны і палітычны дзеяч Георгій Таразевіч.

Георгій Станіслававіч Таразевіч нарадзіўся 17 ліпеня 1937 года. У 1959 годзе ён скончыў Львоўскі політэхнічны інстытут, працаваў у Беларускай інстытуце чыгуначнага транспарту, начальнікам Беларускага картаграфічна-геадэзічнага прадпрыемства. Быў на партыйнай рабоце, узначальваў Прэзідыум Вярхоўнага Савета БССР, камісіі Вярхоўнага Савета СССР. Быў намеснікам міністра замежных спраў Беларусі, паслом у Польшчы.

Георгій Таразевіч у апошнія дзесяцігоддзі жыцця прысвяціў сябе станаўленню сацыял-дэмакратыі ў краіне. Быў адным з заснавальнікаў Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народная Грамада).

У адным са сваіх інтэрв'ю, якое ён даў «Рэгіянальнай газеце» ў лістападзе 1995 года падчас удзелу ў выбарах у Вярхоўны Савет Беларусі, Георгій Станіслававіч казаў чытачам:

— Мы і жывём дзеля таго, каб дзень заўтрашні быў лепшым. На жаль, забяспечыць сёння невялікі прагрэс у развіцці краіны практычна немагчыма, бо эканоміка Беларусі ў глыбокім крызісе. Аднак мы не маем анія-

Фота ІРХ/РунМедиа

кага права губляць надзеі на лепшае. Прычым важна зразумець, што пабудова светлае жыццё зможам толькі ўласнымі рукамі. Калі нехта спадзяецца, што гэтым зоймуцца Захад альбо Масква, то ён моцна памыляецца і яго чакае горкае расчараванне.

Гэтыя словы нашага земляка застаюцца актуальнымі і сёння.

Развітацца з Георгіем Таразевічам у мінскі Дом літаратара прыйшлі ягоныя калегі, але прадстаўнікоў цяперашніх уладаў амаль не было. Прысутнічалі толькі прэзідэнт Нацыянальнай Акадэміі навук Міхаіл Мясніковіч і старшыня Канстытуцыйнага суда Рыгор Васілевіч.

Георгія Таразевіча пахавалі на Усходніх могілках у Мінску непадальку ад магілы Генадзя Карпенкі.

Аддзел інфармацыі «РГ».

■ ВІЗІТ

Успрымаць любую праблему

18 сакавіка прыязджаў першы намеснік міністра ўнутраных спраў Барыс Тарлеці.

У Маладзечанскім ГРАУСе Б.Тарлеці сустраўся з кіраўнікамі Маладзечанскай, Валожынскай, Вілейскай, Мядзельскай міліцыі. Ён лічыць, што паездка не атрымалася. У райвыканкоме Б.Тарлеці прыняў па асабістых пытаннях жыхароў Маладзечаншчыны, Вілейшчыны, Валожыншчыны. Першы намеснік міністра сказаў, што ўсе пытанні, з якімі да яго звярнуліся, маглі б вырашыць і мясцовыя службы.

«Я вельмі шмат наслухаўся, як працуюць участковыя міліцыянеры. Міліцэйскія падраздзяленні, — гаворыць Барыс Тарлеці, — не поўнаасцю выконваюць свае абавязкі. Людзі вымушаны звяртацца ў вышэйшыя органы». Сказаў і тое, што ўсе злачынствы раскрыць немагчыма. Хаця, тэарэтычна, гэта не так. Асабліва тычыцца крадзяжоў машын, асабістай маёмасці, ідахімікатаў, перасоўнай тэхнікі для пасяўной і ўборачнай кампаніі, правароў, што здымаюць з лініі электраперадачы. Іх раскрыць можна. Інакш настане пасляваенная пара. Ён наракае, што мясцовыя службы не цалкам выкарыстоўваюць матэрыяльна-тэхнічную базу. Здраецца, на месца злачынства не толькі патрэбны спецыяліст не вызджае, а і ўвогуле ніхто не едзе. Карацей кажучы, варта ўсё рабіць сумленна і прафесійна.

— Канешне, каб былі аддзейнасці міліцыі вынікі, трэба належныя ўмовы работы. У памяшканні, дзе месціцца Маладзечанская міліцыя, варта

зрабіць рамонт. Але гэта не толькі праблема міністэрства, — гаворыць Б.Тарлеці, — а і мясцовай улады. З боку міністэрства робіцца ўсё магчымае для палепшэння работы міліцыі. Напрыклад, умацавалі падраздзяленне, якое займаецца прапаўшымі без вестак, наладзілі генную экспертызу. Добра працуе ваенна-ўрачэбная камісія, дзе супрацоўнікаў міліцыі можна правараць на дэтэктары хлусні.

Што тычыцца злачынстваў у рэспубліцы, і ў нашым рэгіёне ў прыватнасці, то іх склад кардынальна не змяніўся. Прыкладна 40% учынілі п'яныя, столькі ж — ужо некалі судзімыя. Звыш 50% — тыя, хто нідзе не працуе і не вучыцца. Каля 13% — жанчыны. У сельскай мясцовасці і малых гарадах квапіцца на жыццё старых, інвалідаў, пенсіянераў. Усіх у турму не пасадзіш. Гэта і для дзяржавы складана. Іх жа трэба карміць, апрацаваць. Шкада, што ў нас няма магчымасці ў поўную меру выкарыстоўваць новыя формы пакарання: штрафы, арышты, заклады. На пытанне, ці трэба смяротнае пакаранне, Б.Тарлеці адназначна адказаць не змог, але і не выключыла яго. Наконт жалю да злачынца мяркуе, што калі раскрываеш злачынства — гэта як падзяванне. Калі ідзеш па слядах злачынца і спасцігаеш яго, адчуваеш задавальненне. Галоўнае для міліцэйскага работніка — гэта быць прыстойным. На жаль, абыхавацца ў гэтай прафесіі ўласціва.

Таму самае важнае патрабаванне да таго, хто хоча прысвятываць сябе міліцыі, — успрымаць чужую праблему, як сваю.

Ірына РАБУШКА.

Баляць суставы? Гэта не жарт!

Мой сусед - вадзіцель з вялікім стажа, ён увесь дзень за рулём, у напружанні і не вельмі зручнай позе. Таму, мусіць, часта скардзіцца на болі ў шыі, плячах, паясніцы. А вось хобі ў яго актыўнае - ён заядлы дачнік. Памахае матыкай два выхадныя над градамі - а потым стогне: і там баліць, і тут круціць... Суседку таксама замучалі болі ў суставах - ад нагрукі. Гаворыць, цэлы даень за прылаўкам, прысесці няма калі. Што рабіць са сваёй бядой - не ведае, бо з работы ж не пойдзе.

Як лячыць усю сям'ю і сябе, ведае Алена Іванаўна, іх маці - дачку і зяця яна лечыць выключна націраннямі і свята верыць: няма лепшага лякарства ад усялякіх мышачных і сустаўных боляў.

Калі ёй мазі дапамагаюць змагацца з застарэлым рэўматызмам, дапамогуць і яе дзеці! Чым бы ні былі выкліканы болі ў суставах - траўмамі або абвастрэннямі хронічных захворванняў - яны, як правіла, суправаджаюцца запаленнем, ацёкамі і болям. Падчас сімптомы настолькі інтэнсіўныя, што пазбаўляюць нас не толькі радасцей жыцця, але нават укладваюць у пасцель. На жаль, гэта можа здарыцца з кожным: захворванне суставаў, падладзеных Сусветнай аховы здароўя, выходзіць на 3-е месца ў статыстыцы хвароб; болі ў спіне той ці іншай моцы часам спасцігаюць

кожнага з нас. Што тычыцца рознага роду траўмаў - яны таксама зусім нярэдка, як сярод дзяцей, так і сярод дарослых.

Калі вы звернецеся да доктара, ён абавязкова назначыць лекі, якія знімаюць боль, ацёкі і тэмпературу, як правіла, так званыя нестероідныя супрацьзапаленчыя сродкі. Доктар ведае, што яны дзейсныя, незамежныя ў якасці хуткай дапамогі; ведае ён, безумоўна, і пра сур'ёзныя пабочныя эфекты прэпаратаў групы і заўсёды ўзважвае: ці апраўдана рызыка?

Пацыентаў з захворваннямі суставаў, якія адначасова пакутуюць на хваробы нырака, печані, страўніка, лячыць няпроста - ім гэтыя лекі іншы раз супрацьпаказаны, нават просты аспірын можа справакаваць абвастрэнне. Так што бабуля Алена Іванаўна ў чымсяці правільна сцвярджае: больш бяспечна і надзейна прымяняць мясцовыя сродкі. Боль яны знімаюць, прыносяць палёгка, а дзеючыя рэчывы не паступаюць у кроў у высокіх канцэнтрацыях. Для людзей пажылых, у якіх, на жаль, накопленыя нямала хвароб, мясцовыя прымяненне лекаў - заўсёды плус.

Тут варта сказаць аб тым, чаго мая суседка Алена Іванаўна і іншыя дамашнія лекаркі, напэўна, не ведаюць. Але гэта добра ведаюць дактары: па-першае, мазі і сродкі для расцірвання важна прымяняць па паказаннях, тады яны будуць эфектыўныя, бяспечныя і карысныя. Па-другое, некаторыя могуць аказаць не-

чаканае ўздзеянне на іншыя органы і сістэмы. Прымяненне некаторых можа выклікаць абвастрэнне іншых хронічных захворванняў альбо, напрыклад, павышэнне артырыяльнага ціску. Таму нам даюць парад заўсёды ўважліва чытаць інструкцыю па прымяненні лекаў, у якой чорным па беламу напісаны ўсе паказанні і супрацьпаказанні.

Трэба ведаць, што мясцовыя сродкі ў выглядзе геляў пранікаюць праз скуру значна лепш, чым мазі і крэмы. Акрамя таго, гелі лепш размяркоўваюцца па паверхні, не пакідае на ёй тлустай плёнкі, не пцкае адзенне. Варта ўлічыць, што, пакуль ёсць ацёк і запаленне ў вобласці сустава, разграваючыя мазі дактары прымяняць не рэкамендуюць.

І, мабыць, галоўная заўвага: на жаль, рэўматоідныя артрыты, артрозы, рэўматызм і, вядома, траўмы не лечыцца толькі вонкавымі сродкамі і за адзін дзень. Калі назначаны фізіятэрапеўтычныя працэдуры, уколы - трэба іх выконваць і не кідаць на палове. Гэта адна з сур'ёзных памылак!

Так, абвастрэнні хвароб, болі і ацёкі вонкавыя сродкі могуць зняць, але хвароба, якая развівалася шмат гадоў, лечыцца доўга. Не трэба пустых надзей - пацыент павінны быць добра інфармаваны аб сваёй хваробе, аб уздзеянні лекаў, а яго чаканні - апраўданымі.

Т. Машук.

■ РЫНАК ПРАЦЫ

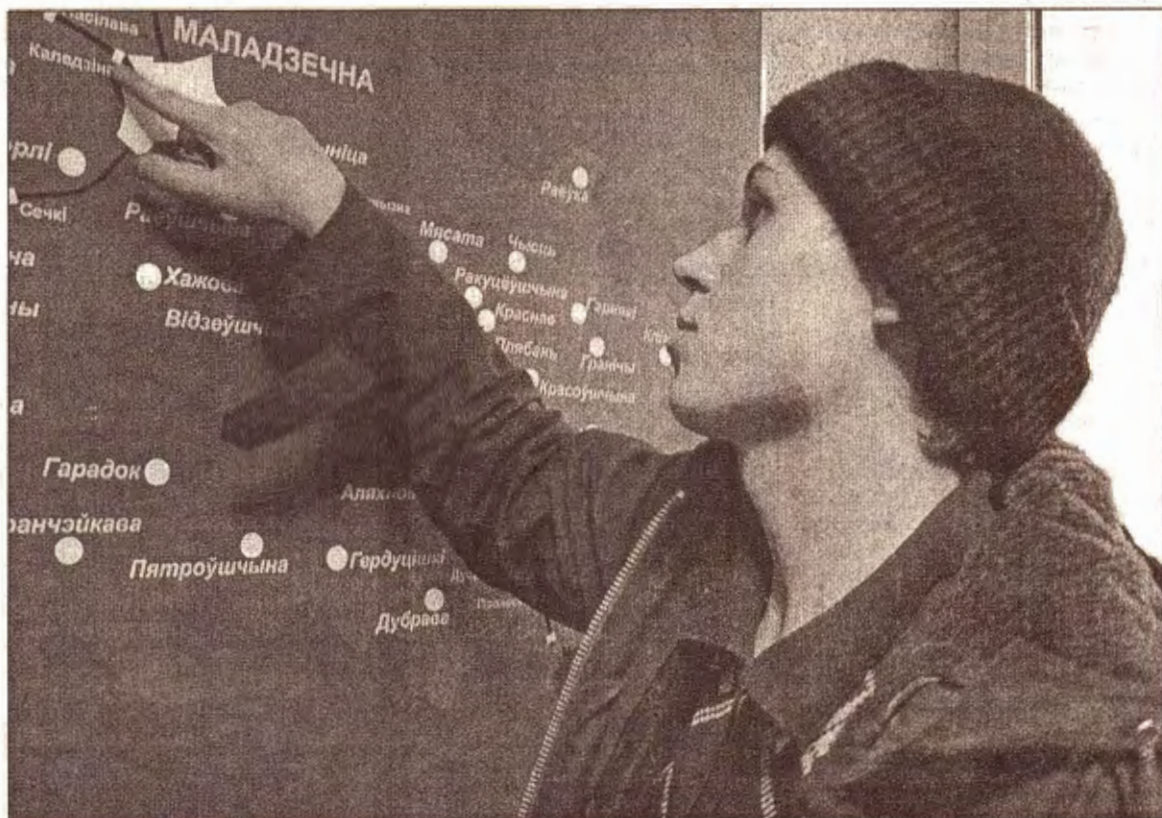
Безвыходнае становішча

МАЛАДЗЕЧНА. На мінулым тыдні рэгіянальны цэнтр занятасці насельніцтва (РЦЗН) правёў міні-кірмаш «Работа і жыллё-2003» для тых, хто жадае перасяліцца ў вёску.

Сярэдні ўзрост жадаючых пераехаць — 34 гады. На 25 чалавек толькі 1 — з вышэйшай адукацыяй. Да пераезду іх склала немагчымасць знайсці работу, маленькая заробатная плата, адсутнасць жылля ці жаданне памяншаць яго або проста хочучы жыць у сельскай мясцовасці. Патрабаванні да жылля прад'яўлялі невялікія. Некаторыя адказалі, што ўвогуле не мае значэння, якім яно будзе. Заробатную плату хацелі атрымліваць ад 150 да 400 тысяч рублёў.

На кірмашы прапаноўвалі вакансіі па Беларусі. У асноўным патрабуюцца ў сельскую мясцовасць працаўнікі гаспадаркі, спецыялісты з інжынернай адукацыяй, ветдактары. Добрым дадаткам да многіх вакансій было жыллё. Гэта інтэрнаты, кватэры, сельскія дамы, катэджы. Аб рабоце, што ёсць у рэгіёне, расказалі дырэктар Смаргонскага РЦЗН Тамара Рамановіч, галоўны спецыяліст Вілейскага РЦЗН Марына Стаўская і супрацоўнікі мясцовага цэнтра занятасці. Розныя прычыны і лёсы прывялі людзей на кірмаш у пошуках работы. Шмат было з Маладзечаншчыны, Вілейшчыны, Валожыншчыны.

...У сям'і маладзечанкі Алены Вайшнаровіч хутка з'явіцца другое дзіця. Муж працуе на заводзе «Спадарожнік» і

Маладзечанец Максім Цупа хоча працаваць даяром у калгасе.

Фота Ірыны РАБУШКА.

атрымлівае зарплату ў 180 тысяч рублёў. Жыве сям'я ў маленькім пакоі інтэрната ад гэтага завода. За яго плаціць 50 тысяч штомесяц. Грошай не хапае, перспектывы набыць жыллё няма.

...Віталь Манькевіч родам з Вілейшчыны. У Вілейскім ПТВ-200 вывучыўся на трактарыста. Цяпер жыве ў Маладзечне ў інтэрнаце. Нядаўна звольніўся са швейнай фабрыкі, бо мала плацілі. Хоча паехаць у вёску. Куды? Яму ўсё роўна. Віталь — сірата. Гаворыць, што абы жыллё ды зарплата былі.

...20-гадовы гараджанін Максім Цупа вырашыў падацца ў даяры ў калгас імя Дзяржынскага, што на Сморгоншчыне. У Маладзечне не змог уладкавацца на працу. Маўляў, вёску таксама нехта падымаць павінны.

Спецыялісты рэгіянальных цэнтраў занятасці гавораць, што людзі, якія задумалі пераехаць на вёску, пытаюцца пра адно і тое. Напрыклад, ці ёсць там магазін, дзіцячы сад, школа. Як выплачваюць заробатную плату і яе памер. А таксама пра транспартную сувязь з вёскай. Начальнік аддзела

арганізацыйна-кадравай работы аграпрамысловага комплексу (АПК) «Маладзечанскі» Людміла Кулеш, якая запрашала на працу ў АПК, заўважыла, што раней на такія кірмашы прыходзіла больш людзей з вышэйшай адукацыяй. Цяпер у асноўным ідуць людзі, у якіх безвыходнае становішча. Кірмаш, што прайшоў летась, дапамог тром сям'ям. Яны пераехалі ў Маладзечанскі, Валожынскі і Мінскі раёны. Абралі пасады інжынера-целатэхніка, загадчыцы фермы, жывёлагадоўцы.

Ірына РАБУШКА.

■ НАШАЯ ГРОШЫ

Што будзе пасля вайны ў Іраку

Другі тыдзень доўжыцца вайна заходняй кааліцыі супраць Ірака.

У многіх краінах праходзяць дэманстрацыі пратэсту супраць агрэсіі — на здзіўленне самых шматлікіх з іх прайшлі ў краінах ЗША і Вялікабрытаніі.

У ваенных адносінах іракскі рэжым асуджаны — вайна ўзбраенняў розных пакаленняў. Самы галоўны слабы бок Ірака — сам яго лідэр Хусейн.

Беларусь, як Расія, Германія і Францыя, не падтрымала вайну кааліцыі. Узмоцнена ахова пасольстваў замежных краін. Дэманстрацый пратэсту ў краіне не было. Важнейшым падумаць над тым, што будзе пасля вайны і якія яе вынікі адаб'юцца на жыцці ў нашай краіне.

Новы рэжым

Пасля вайны, як калісьці ў разбураных Японіі і Германіі, амерыканцы пачнуць праводзіць дэмілітарызацыю і дэмакратызацыю краіны. Хаця будаваць дэмакратыю прыйдзеца самім іракцам — але пытанне дэмакратыі ў краіне Блізкага Усходу вельмі зыбкае, амаль безнадзейная справа. У большасці выпадкаў тая ці іншая краіна, якая апынецца пад часовам кантролем амерыканцаў, даволі хутка пераходзіць ад таталітарызму да дэмакратычнага рэжыму і

дасягае высокага эканамічнага ўзроўню развіцця.

Эканоміка

Сусветная эканоміка ў чаканні любых навін з палёў ваенных дзеянняў. Пад'ём чакаецца ў ЗША, і гэта ўжо дэманструюць амерыканскія асноўныя фінансавыя індэксы. Нагадаем, за паўтара месяца вайны 1991 года, калі праходзіла аперацыя «Буран у пустыні», курс акцый 500 буйнейшых кампаній у ЗША павялічыўся на 18%. Зацягванне ж канфлікту здольна ўцягнуць сусветную эканоміку ў доўгі спад і знізіць тэмпы эканамічнага росту на 2%. Зніжэння цэны на нафту — прыкладна на 15 долараў за барэль. Калі ж за час узброенага сутыкненняў пацярпяць нафтавыя свідравіны Ірака, то цана нафты будзе вышэй і дойдзе да 40 долараў. Эканоміка Расіі ад вайны не пацярпіць, бо прагноз развіцця эканомікі краіны на 2003 год пабудаваны з разліку сярэднегадавой цаны на нафту на ўзроўні 25 долараў за барэль. У выніку канфлікту цэны, калі і зніжэння да 20 долараў, то не ніжэй мяркуемых.

Беларусь

Наша ж эканоміка ад пачатку амерыканскай агрэсіі пацярпіць больш, і на гэта маецца шмат, перш за ўсё, палітычных момантаў. Сферы Бе-

ларусі і Ірака за апошні час значна пашырыліся і ўмацаваліся. За апошнія гады не праходзіла і месяца, каб абодва бакі не абменьваліся візітамі высокапастаўленых афіцыйных дэлегацый. У прэсе ішло шырокае абмеркаванне пытання аб магчымасці даць іракскаму лідэру сховішча ў Беларусі. Аднак цяпер усе кантакты з Іракам будуць хутчэй за ўсё прыпынены. Гэта чакае і гандаль. Нагадаем, у 2002 годзе знешнегандлёвы абарот Беларусі і Ірака склаў 32 мільёны долараў. Беларусь пастаўляла ў Ірак аўтамабілі, дарожную і сельскагаспадарчую тэхніку, абсталяванне і будаўнічыя матэрыялы. Узгодненыя з ААН у рамках праграмы «Нафта ў абмен на харчаванне» кантракты на гэты год у суме 300 мільёнаў долараў, магчыма, будуць замарожаныя. А пасля вызвалення Ірака гарантый няма ніякіх, што гэтыя кантракты будуць выконвацца, — іракскі рынак прыйдзеца заваёўваць зноў, і ўжо не палітычнымі, а рынкавымі метадамі. Гэта будзе вельмі складана, бо асноўны інвестар унаўлення іракскай эканомікі — капіталісты Амерыкі, яны ўсе пазыкі і крэдыты будуць накіроўваць на закупку абсталявання і тэхналогій, хутчэй за ўсё, у сваіх аймаках, г.зн., амерыканскіх вытворцаў. У сувязі з гэтым гандлёвы абарот спадзе, нашы заводы не атрымаюць рэалізацыі прадукцыі і грошай.

Станоўчым для нашай эканомікі будзе зніжэнне курса еўра, бо асноўная колькасць тавараў з Захаду набываецца ў Германіі і Польшчы за еўра, а значыць, імпартуемыя тавары стануць для нас дзешавей.

Нафта падзешавее

Самым галоўным плюсам для нашай эканомікі стане зніжэнне цэн на нафту. Калі гавораць, што гэта вайна — вайна за нафту, то часткова правільна, бо зніжэнне цаны на нафту на 5 долараў за барэль дае рост прыбытку амерыканскай эканомікі на 2%. Беларускай эканоміцы зніжэнне цаны таксама пойдзе на карысць — летась цана вырасла ў 3 разы, усе тавары сталі даражэйшымі ў сярэднім на 17-25%. Падзенне сусветных цэн на нафту прывядзе да росту рэнтабельнасці эканомікі з цяперашнімі 10% у сярэднім да 15%. Аднак не варта абнадзейвацца на хуткае зніжэнне цэн на бензін нашым канцэрнам — ніхто не будзе спяшацца прадаваць танны бензін, пакуль не перапрацуе закупленую па высокіх цэнах сыравіну. А магчымы нават і перабоі з пастаўкамі бензіну на заправачных станцыях, як звычайна бывае восенню. Аднак усе гэта толькі магчыма, і магчыма толькі па заканчэнні ваенных дзеянняў.

Міхась АЛЕКСАНДРОВІЧ.

Курсы валют НБ РБ

	20.03 руб.	27.03 руб.
Долар ЗША	1988,00	1994,00
Еўра	2115,53	2121,32
Злоты	487,88	490,83
Літ	612,21	614,46
Расійскі рубель	63,32	63,54

«Вулічныя» курсы ў Маладзечне

Долар	1940/1965	1975/1998
-------------	-----------	-----------

Маладзечна

Цэны на рынку

Прадукты	Цана (руб.)	19.03	26.03
Кіслаба с/вялен., 1 кг ...	11890	11890	
Сасіскі, 1 кг	3750	3900	
Селядзец, 1 кг	2800	2800	
Рыс, 1 кг	780	780	
Грэчка, 1 кг	1500	1400	
Цукар, 1 кг	1140	1140	
Яйкі курыныя, 1 дзес.	1250	1150	
Алей, 1 л	1700	1700	
Маянэз, 200 г	450	300	
Кава «Пеле», 100 г	2000	2000	
Шпроты, бляшанка 160 г ..	800	800	
Соус там.«Мінскі», 0,5 л ..	650	650	
Цыбуля рэпчатая, 1 кг ..	900	950	
Капуста, 1 кг	720	840	
Морква, 1 кг	950	1000	
Лімоны, 1 кг	2450	2200	
Апельсіны, 1 кг	1800	1700	

Сялянскія прадукты

Малако, 1,5 л	700	600
Смятана, 1 л	2000	1700
Масла, 1 кг	4000	4000
Тварог, 1 кг	1700	1700
Яйкі курыныя, 1 дзес.	1500	1300
Бульба, 1 вядро	3600	3800
Яблыкі, 1 кг	1000	1000

РЭКАМА
у «Рэгіянальнай газеце»

Тэл. у Маладзечне
53841

Наркалогія

Перайраванне запою (кругласутачна)
Комплекснае лячэнне алкагалізму
Індывідуальны прыём
на папярэднім запісе
Маладзечна, вул. Вольная, 12
Тэл. у Маладзечне 37275, 50974,
(8-029) 6337275.
Ліц. №954 МАЗ РБ 8.06.1999-8.06.2004.

Арганізацыя купіць
п/прычэп МАЗ 93866
або іншыя мадыфікацыі.
Тэл. у Маладзечне 53724,
факс 60432.

«Свет шын і акумулятар»
Маладзечна, вул. Прытыцкага, 14
за наяўнасцю і без наяўнасці разліку
шын (грузавыя і легкавыя), камеры, АКБ,
гушыцы, масла, фільтры,
запальныя свечкі, адкаскі, запчасткі,
аўтакасіметры і іншыя аўтаавадары
Вольнае таварнае рэалізацыю.
Тэл. у Маладзечне (01773) 74054
Падпісанне абавязковай сертыфікацыі. Ліц. №139 Маладзечанскага ГРК 23.05.2000 — 23.05.2005

КУПЛЮ
— Аўтамабільнае выключальнікі
— Магнітныя пускатэлі
— Кантакты
— Рэле і т. пр. **8-0296-646-070** Тэл.

**ПЯЧАТКІ, ШТАМПЫ,
ГРАВІРОВА**
г. Маладзечна, вул. Буйніцкага, 63,
Тэл./факс 54402. ТДА «ВІЗІТ»
Ліц. №906 МУС РБ ад 20.05.1998 г. да 20.05.2003 г.

Запчасткі
да а/м ГАЗ, УАЗ, ЗІЛ, МТЗ, МАЗ, ПАЗ
і сельгастэхнікі, АКБ, гума R13-20 са
склада ў Маладзечне.
Тэл./факс у Маладзечне **71754**
Падпісанне абавязковай сертыфікацыі. Ліц. №1 Стаўбінскага РРК
22.06.2000-22.06.2005.

прадам муку
з трышкілае па цане 9700 руб. За 1 мех.
на аптовы гандаль скидка.
У наяўнасці іншая жытняя мука.
Тэл. у Маладзечне 63924, (8-029) 6561592.
Падпісанне абавязковай сертыфікацыі. Ліц. №1 Маладзечанскага ГРК 26.10.2000-26.10.2005

■ ЭКСПРЭС-АПЫТАННЕ
МАЛАДЗЕЧАНЦАЎЦі хацелі б быць
артыстам?

Клара Быкоўская, білетны касір:

— У дзяцінстве хацела. У хоры спявала, вершы чытала. Вельмі падабалася выступаць. Хаця адной страшна заставалася на сцэне.

Жыццё ўсё ж такі прывяло мяне ў тэатр. І цяпер, калі я прадаю білеты, адчуваю сябе артысткай.

Максім Сайліч, студэнт:

— Магчыма. Але мне ўжо позна. Увогуле ж, лепш не ў тэатры працаваць, а ў кіно здымацца. Гэта веселейшая справа. Вядомасць большая ды і прыбытак лепшы.

Генадзь Самаль, выконваючы абавязкі начальніка аддзела па надзвычайных сітуацыях:

— Каб з 18 гадоў пачаць усё з пачатку, дык можа і стаў бы артыстам. Я ўдзельнічаў у школьнай пастаноўцы «Барадзіно», у студэнцкім хоры спяваў.

У артыстаў кіно, канешне, вядомасць большая, але мне тэатр бліжэй.

Кацярына Мазоль, школьніца:

— Не. Мне гэтая прафесія не падабаецца. Трэба многа працаваць. Ды і не хачу, каб мяне ведала ў твар шмат людзей. Проста паглядзець спектакль у тэатр я не хаджу. А ў нашай Чысці яго ўвогуле няма.

Падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

Галоўная роля – мама

МАЛАДЗЕЧНА. Учора актрыса Мінскага абласнога драматычнага тэатра лялек «Батлейка» Таццяна Паўлючук атрымала грамату аблвыканкома за вялікі ўклад у развіццё тэатральнага мастацтва. 10-ы сезон працуе актрыса ў тэатры.

Яшчэ з дзяцінства Таццяна адчувала сусвет па свайму, пасаблівому. Гаворыць, бацькі з ёй намучыліся. Яна займалася музыкой, спявала, танцавала і... гуляла ў футбол. Гэткі хлопец у спадніцы. Без лялек, канешне, дзяўчынка абыйсціся не магла. Але рабіла яна іх сама: ляпіла з пластыліну, з яго ж – адзенне для іх, дэкарацыі, інтэр'ер. А потым пачыналася казка, кожны раз новая. Зімі яна пражыла на Брэстчыне да 17 гадоў.

Пасля будучая актрыса пачала вучыцца ў Гродзенскае вучылішча культуры. Тут яна ўпершыню выйшла на вялікую сцэну. Таццяна зразумела, што правільна абрала свой шлях. Праз паўгода пасля заканчэння вучылішча яна атрымала ў Брэсцкім абласным тэатры лялек першыя кветкі за сваю работу. Актрыса заўважае, што ўвогуле раней больш кветак дарылі. Папрацаваўшы ў Брэсце, яна вырашыла паступаць на акцёра тэатра, драмы і кіно ў акадэмію мастацтваў, што ў Мінску. На 1-м туры Таццяне сказалі, што яна маленькага росту і прапанавалі паступаць на «лялькі». Яна адмовілася. Бо калі працавала з лялькамі, кажа, не прыкіпела да іх. Таццяна зноў вярнулася ў Брэст. Папрацавала яшчэ год. Яна мела 15 роляў.

Але вырашыла ехаць у Мінск у акадэмію мастацтваў і паступаць на аддзяленне акцёра... лялек. Дырэктар тэатра за такое рашэнне выставіў Таццяну за дзверы. Гэта ўсё роўна не

Актрыса Мінскага абласнога тэатра лялек «Батлейка» Таццяна Паўлючук.

Фота Ірыны РАБУШКА.

замінула ёй паступіць у акадэмію на курс да вядомага беларускага рэжысёра Аляксея Леяўскага. Тады Таццяне быў 21 год. Шмат што прыйшлося мяняць дзяўчыне ў сваім характары. Аднакурснікі ж на 4-5 гадоў маладзейшыя за яе. Ды яна ўжо працавала ў прафесійным тэатры. Галоўнае – заставацца самай сабой. Напэўна, таму яна аддае перавагу актрысе на сцэне, а не ў жыцці. Падчас вучобы ў акадэміі навучылася працаваць дзень і

ноч. Гаворыць, гэта 50% поспеху артыста. А галоўным адзеннем у студэнцкія гады былі трыко ды чэшкі з дзіркамі.

У акадэміі Таццяна ўдасканаліла сваё ўменне рабіць лялькі. Хацела ўжыцца ў ролі гандляркі, але не атрымалася. 5 лялек зрабіла, ды і тыя раздарыла. Але гаворыць, што дарыць, што прадаваць – усё адно шкада.

Хутка праляцела вучоба. Таццяна трапіла ў Маладзечна ў Мінскі абласны тэатр ля-

лек «Батлейка». Кажуць, што акцёр жыве не сваім жыццём, а жыццём сваіх герояў. Таму ёсць меркаванне, што гэта прафесія — грахоўная. Таццяна гаворыць, што бывае ўсё падзеі адбываюцца так, як у спектаклі, толькі на самой справе. Можна, таму і ў прыкметы верыць. Напрыклад, ніколі не стрыжэ валасы, пакуль не закончыцца работа над новым спектаклем. Вельмі хочацца ёй зрабіць і свой спектакль аб сапраўдным тэатры. Напэўна, кажа яна, гэта настальгія. Шмат год у нашай «Батлейцы» ідзе рамонт, 7 гадоў няма пастаяннага галоўнага рэжысёра. Але нягледзячы на гэта, у тэатры ставяцца новыя спектаклі, творчы працэс прадаўжаецца. У Таццяны цяпер 17 роляў.

Падчас спектакляў усялякае бывае. Ну, ракам хадзіць – амаль аснова прафесіі. Часта лбом стукаецца. Адночы Таццяну ручкай ад парасона падчапілі. Нават у паветра пачала ўздывацца. Што і казаць, за шырмай сваёй, нябачнае глядзючы жыццё. Гаворыць, прафесію акцёра лялек не прамыняла б на акцёра драмы і кіно. Калі б артыстка з яе не атрымалася, то стала б батанікам. Лічыць, найлепшы варыянт для акцёраў – працаваць і ў драматычным, і ў лялечным тэатрах. Гэта б спрыяла прафесійнаму росту. Таццяне хочацца пасрабаваць сябе ў гістарычным жанры і сыграць ролю Жанні Д'Арк.

Цяпер галоўная яе роля – мама. Як у адным з апошніх спектакляў «Тыгрыя Петрык», так і дома. З мужам-артыстам яны гадуюць 3-гадовага Назара. Ён ужо гуляе ў артыста. Так што тэатр працягваецца і дома. Вядучай артысткай з'яўляецца Таццяна, як гаворыць яна сама.

Ірына РАБУШКА.

■ ПРЭЗЕНТАЦЫ

Музыка нашай душы

МАЛАДЗЕЧНА. Усё можа быць, напэўна, толькі ў тэатры.

Учора ў Мінскім абласным драматычным тэатры (МАДТ) спявалі акцёры пад акампанемент народнага аркестра тэмбравых баянаў. Канцэрт «Музыка нашай душы» прыдумаў яшчэ паўтара года таму кіраўнік гэтага аркестра акцёр МАДТ і выкладчык дзіцячай музычнай школы Аляксандр Пашкевіч.

Кажа, што ў тэатры працуюць унікальныя акцёры. Усе 20 – спяваюць. А дакладней, акцёры на сцэне будуць не спяваць, а выконваць песні. Бо песня для драматычнага акцёра – гэта маленькі спектакль, гісторыя. І ён павінен песню сыграць. Кожны сам выбіраў сабе песню. Усе яны, злегку забытыя ці не зусім, розныя, як і артысты. Атрымаўся рэпертуар ад «Авэ-Мары» да песні Астапа Бэндара. Гэта своеасаблівы экскурс у 30-70-я гады. Канцэрт «Музыка нашай душы» – настальгія па мінулых гадах. Гучалі ў выкананні артыстаў тэатра творы беларускіх кампазітараў.

Амаль усю музыку да канцэрта апрацаваў А. Пашкевіч: штодня і нават ноччу сядзеў за нотамі. Рэпэціраваў нямнога – 3 тыдні, і канцэрт атрымаўся. Аляксандр зазначыў, што шмат хто з артыстаў мог бы стаць спеваком. Яму ж больш падабаецца слухаць драматыч-

Аўтар канцэрта «Музыка нашай душы» акцёр Мінскага абласнога драматычнага тэатра Аляксандр Пашкевіч.

Фота Ірыны РАБУШКА.

ных акцёраў, чым прафесійных спевакоў.

Грошай на падрыхтоўку канцэрта тэатр амаль не затраціў. Толькі святло, якое нагарыць за паўтары гадзіны канцэрта. 1 красавіка канцэрт «Музыка нашай душы» зноў можна паслухаць у Мінскім абласным драматычным тэатры. З такой праграмай і на гастролі можна адпраўляцца.

— Усё можа быць, — сказаў Аляксандр Пашкевіч.

Ірына РАБУШКА.

■ ПРАФЕСІЯ – МАСТАК-ВЫТВОРЦА

Нестандартнае рашэнне

МАЛАДЗЕЧНА. Прыкладна 300 лялек зрабіў мастак-вытворца лялек Мінскага абласнога тэатра лялек «Батлейка» Аляксандр Занкевіч.

Некалі Аляксандр вывучыўся на зваршчыка. 12 гадоў таму і не здагадаўся, што гэтая спецыяльнасць дапаможа рабіць выдатныя лялькі. Гэтану навучыўся ў сценах роднага тэатра ад старэйшых калег. Неаднойчы быў на стажыроўцы ў Мінску і Гродне. Першая лялька, якую зрабіў Аляксандр, — чорт.

— Падабаецца мне працаваць. Кожны дзень усё новае. Штодня трэба прымаць нестандартныя рашэнні, — гаворыць А. Занкевіч.

Здараецца, не хапае матэрыялаў для вытворчасці лялек. Трэба абыходзіцца некай, замяняць чымсьці. Напрыклад, валасы зрабіў з магнітнай стужкі, што на бабіне яшчэ захавалася. Ці бараду – з нітак. Ён і сам шукае матэрыял для працы. Вось нядаўна камунальныя службы дрэвы абпілоўвалі. Дык і сабе прыдбаў патрэбнае. Увогуле ж, лялькі робяцца з дрэва, пенапласту, паролону, паперы. Вельмі складана, — кажа Аляк-

Мастак Мінскага абласнога тэатра лялек «Батлейка» Аляксандр Занкевіч.

Фота Ірыны РАБУШКА.

сандр, — зрабіць ляльку жывой. Каб вочы яе глядзелі ці плакалі, ручкі-ножкі рухаліся. Тут варта анатомію ведаць. Лялька – гэта амаль што чалавек. І шкільце ёсць. Толькі гуляць з імі нельга. А. Занкевіч патлумачыў, што лялькі, якія ён робіць, — не цацкі, а рабочы інструмент. Вельмі хочацца яму зрабіць ляльку-клоуна. Мяркуе, што рухі лялечнага клоуна найскладанейшыя: просты чалавек не можа зрабіць так, як клоун.

Ірына РАБУШКА.

Іконы: мінулае і сучаснасць

У фондах Мінскага абласнога краязнаўчага музея захоўваецца звыш 400 абразоў і прадметаў царкоўнага ўжытку.

Пачалі паступаць да нас яны ў сярэдзіне 90 гадоў XX стагоддзя з Брэскай, Гродзенскай і Смалонскай мытняў. Датуюцца яны ў асноўным канцом XIX-пачаткам XX ст. Спробы вывезці іх з Расіі на Захад былі спынены мытні-камі, потым абразы перадаюцца ў цэрквы, рашэннем Міністэрства культуры - у музеі. Спачатку ў часовае карыстанне, а калі не знаходзіцца гаспадар - на пастаянна, дзе і праходзяць навуковую апрацоўку: складаюцца навуковыя пашпарты, картачкі, заносзяцца ў камп'ютэр, каб потым арганізоўваць выстаўкі, паказваць у час лекцый, каб ў фондах маглі папрацаваць даследчыкі.

Паводле падлікаў спецыялістаў, у кожным наступным стагоддзі захоўваецца толькі кожны чацверты створаны абраз. Так, напрыклад, з усіх створаных у Беларусі абразоў XVII стагоддзя збераглося каля 2%. У фондах нашага музея, на жаль, абразоў беларускай школы ікананісца няма. Але тыя, якія трапілі да нас, мы павінны захаваць, данесці да нашчадкаў, таму што ўзрост іх таксама значны: некаторыя з іх перайшлі мяжу 3 стагоддзя.

Мастацтвазнаўцы лічаць, што знаёмства са старажытнымі твораў мастацтва, а наша размова пойдзе менавіта пра іконы, праходзіць некалькі этапаў: першыя непасрэдныя ўражанні, потым - устанаўленне гістарычных дат, храналагічных рамак, школ, тэхнікі выканання, а далей - паглыбленне ў яго сутнасць, у глыбокай пласты, усведамленне і асабістае асэнсаванне.

Сёння мы наблізімся да тэмы «Ікананіс», крыху пазнаёмімся з яго гісторыяй.

Што такое ікона

Ікона (ад грэч. eikon - выява, вобраз) - жывапісны або рэльефны выявы Ісуса Хрыста, Маці Божай, святых, біблейскіх сюжэтаў, свят і г.д., з'яўляюцца прадметамі рэлігійнага пакланення ў праваслаўі, каталіцызме, ламаізме і будызме.

У перыяд фарміравання хрысціянскага мастацтва ў Візантыі гэтым словам абазначаліся ўвогуле выявы багоў, святых, анёлаў незалежна ад таго, была гэта выява скульптурнай, манументальнай або станкавым жывапісам і якой тэхнікай выканана.

Цяпер слова «ікона» прымяняецца пераважна да малельнай іконы, напісанай фарбамі, разной, мазаічнай і г.д. Хаця даследчыкі часта гавораць пра іконы і маюць на ўвазе царкоўны вобраз увогуле, напісаны ён фарбамі на дошцы, выкананы на сцяне фрэскай, мазаікай, скульптурны або адліты з металу, бо слова «абраз, вобраз» мае вельмі шырокі сэнс і адносіцца да ўсіх відаў выяў.

Па паданні, першай іконай быў кусок тканіны, на якім узнік (не адбіўся) лік Хрыста. Намаляваць збавіцеля «з натуры, глядзячы на яго», аказалася немагчымым, бо святло незямное сляпіла мастака так, што пэндзаль да палатна не паднесці. І толькі калі Хрыстос вырашаў пакінуць камусьці свой вобраз, то прыкладваў убрус (тканіну, ручнік) да твару і

Ікона Святога Мікалая Цудатворца, якая знаходзіцца ў фондах Мінскага абласнога краязнаўчага музея. Выкананая ў канцы XIX стагоддзя.

Фота Ірыны РАБУШКІ.

на ім узнікаў лік гасподзень.

Легенд аб нерукатворных вобразах збавіцеля некалькі.

Першая пра Хрыста-лекара, які паслаў убрус са сваёй выявай правіцелю Эдэскага царства Аўгару для вылечвання яго.

Другое паданне звязана са шляхам Хрыста на Галгофу, калі жанчына падала яму свой убрус выцерці пот, які заліваў твар.

Трэцяя - прыхільніца Хрыста Вероніка напросіла мастака напісаць партрэт настаўніка. Той пісаў па памяці, але падабенства не было. Тады Ісус сказаў жанчыне, што прыйдзе да яе на вачэру, папрасіў вады памыцца, прыклаў да твару убрус і на ім узнік яго вобраз...

У далейшым на славянскіх землях Сын Божы перадаваўся ў абліччы ўладара Сусвету («Спас у сілах»), «Хрыстос-Эмануіл», «Пантакратар Усядзержца», «Цар Цароў», «Вялікі Архірай» і інш.). Хаця ў цэлым ікананісія выяў Хрыста на візантыйскай і рускай глебе вылучаецца строгім адпавяданнем канону, які не дапускае вялікай разнастайнасці ў трактоўцы гэтага адказнага вобразу.

Паданні сведчаць, што першы абраз Маці Божай быў напісаны евангелістам Лукой яшчэ пры жыцці Багародзіцы, нібы Марыя агледзела напісаны Лукой абраз і блаславіла яго.

Віды ікон

Абразы Маці Божай адрозніваюцца ад абразоў святых і анёлаў як разнастайнасцю ікананіграфічных тыпаў, так і іх колькасцю і інтэнсіўнасцю пакланення ім. Даследчыкі вылучаюць 7 асноўных ікананіграфічных тыпаў багародзічных ікон: «Адамітрыя» («Пучевадзіцельніца»), «Замілаванне», «Млекакарміцельніца», «Узыгранне», «Аранта», «Знаменне», «Перыўлента».

Яны дапамагаюць арыентавацца ў шматлікай колькасці

выяў Маці Божай (толькі ў Рускай праваслаўнай царкве іх больш за 700, 260 праславіліся чудамі).

У першапачатковым хрысціянстве культ ікон не было (гэта лічылася ідалапаклонствам), ён зарадзіўся ў II стагоддзі н.э. і расцвіў у IV стагоддзі. Жывапісныя вобразы святых у выглядзе людзей спачатку выконвалі ў тэхніцы фрэскі і мазаікі на сценах хрысціянскіх храмаў Рымскай імперыі. Пасля яе распаду ўзнікла шмат цэнтраў пісання абразоў на тэрыторыі Візантыйскай імперыі.

Ішлі стагоддзі, іконы становіліся абавязковым і неад'емным аtryбутам храма, а ікананіс - асобым чалавечым прызначэннем. Шэраг выяў Хрыста, Маці Божай, апосталаў, евангельскіх падзей стаў кананічным. Асобы строй іконы, закон яе святла, колеру, перспектывы паўтараўся са стагоддзяў стагоддзям. Але сумненні - ці можа ікона быць рукатворнай, нават калі майстар спадаблены на гэта вышэйшымі сіламі, - заставаліся.

У X стагоддзі адзіная хрысціянская рэлігія (яшчэ не падзеленая на каталіцкае і праваслаўнае веравызнанні - падзел адбыўся ў 1054 г. пад уплывам палітычных фактараў) разам з візантыйскімі абразамі, мазаікай і фрэскамі распаўсюджвалася і сярод усходніх славян.

Ікананіс Беларусі

Асобае месца ў культуры народаў славянскіх краін належыць ікананісцы Беларусі. У ім традыцыі візантыйскага і старажытнарускага мастацтва злучаны са стылістычнымі асаблівасцямі заходнееўрапейскага мастацтва - рэнесанса, барока, класіцызму. Размешчаная на стыку лацінскага Захаду і праваслаўнага Усходу, уваходзячы ў склад ВКЛ (XIV-XVI стагоддзі), Рэчы Паспалітай (XVI-XVIII стагоддзі), што і знайшло адбітак у асаблівасцях беларускай ікананіснай

школы (даследчыкі надаюць ёй рамкі XV-XVIII стагоддзяў).

Праца ікананісца

Найбольш старажытныя абразы, дайшоўшы да нас, адносяцца да VI стагоддзя. Самыя раннія з іх ў Візантыі былі выкананы ў тэхніцы «энкаустыкі» (гарачы спосаб - разгарэтыя каляровыя васковыя фарбы наносіліся на паверхню, халодны спосаб - васковыя фарбы на шкпінары). Пазней абразы пісаліся на металічных пласцінах, на дошках або на палатне.

На Русі драўляная ікона як найлепш падыходзіла для ўбранства драўляных цэркваў. Тут яна ў XIII-XVI стагоддзях атрымала выключную мастацкую яркасць і своеасаблівасць. У параўнанні з візантыйскім мастацтвам стала больш дэмакратычнай, прабівалася народная струя, увасабляемыя ідэалы страцілі візантыйскую суровасць, строгасць.

У тэхніку вырабу ікон Русь унесла свае характэрныя. Дошкі для ікон часцей вырабляліся з ліпы і сасны. Калі ікона была вялікага памеру, то з асобных дошак збіваўся шчыт, які ўмацоўваўся з адваротнага боку або ў тарцах шпонкамі, каб дошкі не трэскаліся разам з фарбавым слоям, на іх наклеівалі льняную тканіну (т.з. «павалаку», кусок палатна, вымачаны ў вадкім клеі). Дошку (або павалаку) пакрывалі «ляўкасам» (грунт з алебастру або іелу, разведзены на рыбінным клеі). Пасля высыхання і разгладжвання наносілі або пераводзілі на яго малюнак: напрыклад, накладвалі ліст паперы з малюнкам, па контуры прабіты рады дзірачак і праз іх набівалі парашок якой-небудзь фарбы. Намечаныя лініі праводзілі карандашом, пэндзлем з вадкай тушшу.

Для прыгатавання фарбаў прымянялі ў асноўным прыродныя мінеральныя пігменты. У якасці звязваючага матэрыялу служыў жаўток курынага яйца. Такая тэхніка называлася «яечнай тэмперай». Разводзілі фарбы ў гаршчочках, чарашках, ракавінках, зрэдку на пазногцях, якія замянялі палітру. Фарбы на іконе накладваліся ў пэўным парадку.

Спачатку пісалі «далічнае», т.е. рызы, палаты, дрэвы, скалы, потым часці цела і лікі. Лікі спачатку загрунтоўвалі цёмнай фарбай (санкірам), потым ажыўлялі больш светлай і, урэшце, жаўтавата-белымі білкамі ў выступаючых частках.

Фон часта пакрываўся золатам, фігуры на ім быццам растайвалі, фон мільгаеў, то выступаў, то адступаў, быццам сцягваўся з сярэдзіны. Золата ў сімваліцы хрысціянства азначала божое святло, «асісты», блікі і палосы на адзенні, «мандорла» - ззяненне ў выглядзе авала вакол фігур Маці Божай і Ісуса Хрыста.

Сімвалы

Важным выразным сродкам ў рабоце ікананісцаў служыў колер - большасць з іх мела сімвалічны сэнс:

Чырвоны - колер агню, крыві пакутнікаў, царскага адзення.

Зялёны - сімвал юнацтва, квецені, гармоніі духоўнага спакою хрысціянства.

Жоўты замяняў золата.

Сіні сімвалізаваў таямнічую недасягальнасць нябесных сфер.

Белы ўтрымліваў усе колеры вясёлкі і як бог агортаў усе свет.

Для роспісу цэркваў выкарыстоўвалі вадзяныя фарбы, якімі пісалі па сырой тынкоўцы (тэхніка фрэскі). Прымянялі таксама мазаіку - кубікі каляровага шкла (смальты), з якіх выкладвалі асобныя выявы і цэлыя сцэны.

Перш чым прыступіць да напісання ікон, мастак павінен быў духоўна і фізічна рыхтавацца да гэтага дзеяння, пасціцца і маліцца. «Жывапісца да твару быць ціхмяным, пакорлівым, поўным глыбокай павагі, не пустаслову, не смяхотнаму, не сварліваму, не зайздроснаму, не п'яніцу, не грабежніку, не забойцу.

Асабліва захоўваць чысціню душы і цялесную з усялякай асцярогай. І патрэбна ім часта прыходзіць да айцоў духоўных і ва ўсім з імі раіцца, і па іх павучанні і навуцы жыць, у дасце, малітве і стрыманасці... Таксама і знаці, і простым людзям тых жывапісцаў ва ўсім ушаноўваць за тую сумленна іконныя выявы. Ды і аб тым святарам вялікую апеку мець, кожнаму ў сваёй вобласці, каб добрыя іконнікі і іх вучні пісалі са старажытных абразоў, а ад самамыслення і сваімі домасламі бажства не апісвалі... Няшмат прозвішчаў ікананісцаў захаваўся. Да XVII стагоддзя яны амаль не падпісвалі свае работы, лічылася, што яго рукой водзіць бог. Таму так распаўсюджаны былі легенды аб тым, як іконы замест мастака пісаў анёл або нябачная сіла ўдакладніла іх.

Паступова тэалагі распрацавалі поўную і ўсеабдымную сістэму правілаў і канонаў, згодна з якімі мастакі павінны былі падаваць падзеі і выявы святых, набор дэталей, які дазваляў адрозніць іх адзін ад аднаго. Так у Іаана Златавуста барада кароткая і светлая, Васілія Вялікага - доўгая і цёмная і г.д. Паступова ў хрысціянскім мастацтве склаўся ікананіграфічны канон - пастаянна перамаляўваемы адна з другой выявы, якія з першага погляду дазвалялі пазнаць, што за святы або якая падзея адлюстравана на абразе. Утварылася такое паняцце, як «ікананіграфія» (ад грэч. «eikon» - вобраз, «grapho» - пішу, малюю).

Кожная частка абразу атрымала сваю назву: сярэднік, луга, палі і г.д. Пры гэтым асаблівасці мастацкіх школ пэўны час захоўваліся. Майстры ікананісцы на Беларусі аздаблялі ўзорамі німбы і адзенне святых, ператваралі фон абразоў у разьбяное залочанае поле. Акрамя таго, палі абразу часта абрамляліся драўлянымі накладкамі з «камянямі». Выявы размяшчаліся ў рамы і г.д.

Нашых продкаў іконы суправаджалі заўжды - ад нараджэння да адыходу, і дома, і ў падарожжах, на вайне, ва ўсіх жыццёвых стасунках. І адносіны да іх былі пэўныя: перад абразом нельга было стаць у шапцы або класці ногі на лаўку, калі глядзіш пры гэтым на ікону, нельга было спрачацца, адсюль і пагаворка: «Спрачаюцца, хоць святых вынось».

Зараз іконы не толькі малельны вобраз для веруючых, але і цікавы матэрыял для даследчыкаў: мастацтвазнаўцаў і гісторыкаў.

Лілія НАГАЙЦАВА,
загадчыца аддзела Мінскага
абласнога краязнаўчага музея.

Станаўленне народнай асветы

Гісторыя народнай асветы Вілейскага раёна будзе няпоўнай, калі не разглядаць гісторыю стварэння першага павятовага вучылішча ў Паставах, якія, згодна з адміністрацыйным дзяленнем, раней адносіліся да Вілейскага павета.

У другой палове XVIII стагоддзя ў Рэчы Паспалітай перадаваліся колы грамадства прыйшлі да разумення неабходнасці зменаў у сістэме адукацыі і асветы. У выніку была створана Адукацыйная камісія – арганізацыя па кіраванні народнай асветай у межах Рэчы Паспалітай. У адпаведнасці з пастановай Сейма камісія заснавалі ў 1773 годзе.

Першая школа

Па ходу сваёй дзейнасці камісія стварае рад новых вучэбных устаноў на тэрыторыі Рэчы Паспалітай. Адною з іх была малая школа, адкрытая ў Вілейскім павеце ў Паставах 10 кастрычніка 1773 года. Школа адносілася да разрады павятовага вучылішча. Настаўнікі атрымлівалі жалаванне за кошт сродкаў адукацыйнага фондуша. На той час у школе працавала 5 настаўнікаў і навучалася грамада 95 вучняў. Дзяўчат у школе не было – толькі хлопчыкі. Прарэктарам школы быў Лосіф Цымерман, выкладчыкам матэматыкі – Францішак Прылапоўскі, выкладчыкам гісторыі – Стэфан Міхайлоўскі, географіі – Анатоль Пляхневіч, нямецкай мовы – Андрэй Цымерман. Школьная бібліятэка налічвала 42 кнігі. У пералік матэрыяльнага забеспячэння школы таксама ўваходзілі «стодзік географічных і драўлянаў дыяптрыяў, цыркуль, ліней і шар». Колькасць настаўнікаў і вучняў захоўвалася нязменнай на працягу больш за 16 год.

У першым, або ніжнім класе навучалі «літарам і складам, чытаць буквар, правілам для вучняў, скарачонаму катэхізісу, свяшчэннай гісторыі і пачатковаму пісьму».

У другім класе «працягваюць чыстапісанне і свяшчэнную гісторыю, пачынаюць малюваць, чытаць падрабязны катэхізіс без доказу са Свяшчэннага Пісання, кнігу аб паसाдах чалавека і грамадзяніна, вучыцца першай частцы арыфметыкі і граматычным правіламі».

Асаблівасцю адкрытых на той час вучылішчаў было тое, што яны былі даступныя ўсім слаям гарадскога насельніцтва. Не існавала якіх-небудзь абмежаванняў сацыяльнага, узроставага ці рэлігійнага характару. Дзяўчынкам было дадзена права наведваць школу нароўні з хлопчыкамі.

Закрыццё школы ў Паставах

Школа ў Паставах была закрыта пастановай Мінскага «Приказа Общественного При-

У гэтым будынку ў вёсцы Латыгаль у XIX стагоддзі мясцілася спачатку царкоўна-прыходская школа, потым – агульнаадукацыйная. Пасля вайны ў вёсцы пабудавалі новую школу, а ў гэтым будынку жывуць 3 сям'і.

Фота Юрыя Карпіца

зрения» ад 27 жніўня 1798 года ў сувязі з тым, што «Паставы ляжаць на Літоўскай граніцы, і вучні там большай часткай паходзяць з дваран Літоўскай губерні, якія могуць перайсці для заканчэння навук у Вільню. Але школу ў Паставах не ліквідавалі, яна працягвала сваё існаванне, змяніўшы толькі свой статус. Яе перасталі называць павятовай, але ў ёй, як і раней, працавала 5 настаўнікаў і навучалася 95 вучняў.

24 студзеня 1803 г. цар Аляксандр I заснаваў Віленскую вучэбную акругу. У той жа час князь Адам Чартарыйскі быў прызначаны апекуном ці куратарам акругі. Гэтай жа датай былі прыняты «Папярэднія правілы народнай асветы», на падставе якіх былі вызначаны 4 разрады вучылішчаў: вучылішчы прыходскія, павятовыя, гімназіі, універсітэты. На апошніх ускладалася загадванне ўсімі вучылішчамі адпаведнай вучэбнай акругі, прычым як ніжэйшымі, так і сярэднімі.

Згодна з арт. № 83 прынятага ў 1804 годзе «Статута», у кожным губернскім і павятовым горадзе «павінна быць па крайняй меры адно павятовае вучылішча, у вялікіх жа гарадах па два такія вучылішчы і больш, калі будзе магчымым для іх утрымання».

Візітёры Віленскага універсітэта пасля правядзення першай рэвізіі атрымліваюць дадатковыя інструкцыі. І тым, хто накіроўваўся ў Мінскую губерню, указвалі: «Паколькі ў Мінскай губерні адсутнічаюць вучылішчы ў чатырох паветах – Вілейскім, Барысаўскім, Ігуменскім і Рэчыцкім, то універ-

сітэт лічыць неабходным для Вілейскага павета ўзнавіць вучылішча ў Паставах...». Для прыняцця рашэння аб размяшчэнні вучылішча візітёры павінны былі выпрацаваць свае прапановы і ўнесці іх на разгляд універсітэта.

Школы ў Ільі і Вілейцы

Акрамя павятовага вучылішча, згодна з дакументам, ёсць даныя аб наяўнасці яўрэйскай школы ў мястэчку Ілья ў пачатку XIX стагоддзя: «Дом школы жыдоўскай».

У 1803 годзе ў Вілейцы адкрываецца аднакласнае прыходскае вучылішча. Вядома, што размяшчалася яно ў наёмным доме. Сродкі на яго ўтрыманне адпускаліся з дзяржаўнага казначэйства. Яно, як і іншыя прыходскія вучылішчы, з'яўлялася першай прыступкай у навучанні. Пасля яго заканчэння вучні маглі працягваць навучанне ў павятовых вучылішчах. Падобныя вучылішчы адкрываліся як у павятовых гарадах, так і на тэрыторыі самога павета пры кожным царкоўным прыходзе, або, калі прыходы былі малыя, то адна школа – на два прыходы. Адкрываць іх можна было столькі, колькі магчыма было завесці іх». У іх прымалі «рознага дастатку дзяцей без разбору полу і ўзросту». У той час у падобных вучылішчах павінны былі навучаць «чытанню і пісьму; закону Божаму або катэхізісу, пачатковым правілам маралі, асновам арыфметыкі, простае і дакладнае веданне прадметаў, якія мелі адносіны да земляробства і рамёстваў». Навучанне ў іх працягвалася ад заканчэння палітых работ да іх пачатку ў наступным годзе.

Так пачынала будавацца новая сістэма адукацыі на аснове строгай цэнтралізацыі: міністэрства, вучэбныя акругі, дырэкцыя губернскіх гімназій, наглядчыкі павятовых вучылішчаў, настаўнікі прыходскіх вучылішчаў. У якой меры вучэбныя ўстановы таго часу ўвогуле задаваліся пачату ўвядзення рускага ўрада, сведчыць наступная справаздача беларускага генерал-губернатора князя Хаванскага, які патраба-

ваў аддзяліць беларускія губерні ад Віленскай вучэбнай акругі ў 1824-1825 годзе:

«На Беларусі ад часоў далучэння яе да Расійскай імперыі выхаванне юнацтва знаходзіцца ў руках каталіцкага і уніяцкага духавенства. Адукацыя праводзілася ў школах, заснаваных пры кляштарх Езуіцкіх, Піарскіх і іншых манашаскіх ордэнаў. Школы гэтыя існуюць і да гэтага часу, акрамя езуіцкіх. У іх юнацтва навучаецца па метадах старажытных аўтараў, навукі выкладаюцца на польскай або лацінскай мовах. Славеснасць заключаецца ў навучанні польскай мове, лацінскай і некаторым замежным, а расійскай застаецца «в совершенном небрежении». Сістэма навучання, якая існуе зараз, заключаецца ў тым, каб пасяліць у вучнях дух чыстага паланізму, у чым яны і дасягнулі сваёй мэты. Ад гэтай сістэмы выхавання ідзе яшчэ і тое самае галоўнае зло, што карэнныя беларусы, не толькі сталага веку, але нават і маладыя, нягледзячы на даўнасьць далучэння краю, «питают какое-то равнодушие и даже неприязнь к коренным русским и ко всему русскому».

Пасля застою

Пасля сарака год застою ў адукацыі на тэрыторыі Вілейскага павета зноў пачынаюць адкрывацца школы. Вілейскае яўрэйскае вучылішча заснавана ў 1854 годзе. У 1885 годзе ў Рабуне адкрываецца Рабунскае народнае вучылішча.

Апакун Віленскай вучэбнай акругі князь Аляксандр Прохавіч Шырынскі-Шыхматаў першым звярнуў увагу Міністэрства Народнай Асветы на адукацыю шматмільённага вясковага насельніцтва Паўночна-Заходняга краю. Ён сказаў, што ў Віленскай вучэбнай акрузе больш гімназій і прагімназій, чым у іншых вучэбных акругах.

У аднакласных вучылішчах навучэнцы дзяліліся адпаведна ўзроўню сваіх ведаў на тры паслядоўныя аддзяленні і застваляліся ў кожным аддзяленні на два гады. У двухкласных

вучылішчах курс першага класа працягваўся чатыры гады, і вучні ў ім падзяляліся на два паслядоўныя аддзяленні. Курс другога класа працягваўся два гады. У вучылішчах трохкласных курс кожнага класа быў двухгадовым. У чатырохкласных вучылішчах курс першых двух класаў працягваўся па два гады ў кожным класе. А курсы 3-га і 4-га класаў – па адным годзе ў класе.

Ужо з 1860 года ў Вілейскім павеце пачынаецца масавае адкрыццё народных вучылішчаў. Адкрываюцца ў 1862 годзе Куранецкае, Даўгінаўскае, Ільянскае; у 1864 годзе – Іжаскае, Латыгальскае, Вязынскае народныя вучылішчы. Былае Вілейскае прыходскае вучылішча пераймаюць у народнае вучылішча.

Такім чынам, да 1864 года сельскіх вучылішчаў, адкрытых Міністэрствам Народнай Асветы або пераўтвораных з былых царкоўных, у Вілейскім павеце было 23. У параўнанні з другімі паветаў Віленскай губерні гэта была самая вялікая колькасць. Так, у Віленскім павеце было – 4, Трокскім – 7, Свянцянскім – 6, Дзісенскім – 19, Ашмянскім – 16, Лідскім – 9 вучылішчаў.

Новы парадак

Пасля іх адкрыцця перад Міністэрствам Народнай Асветы паўстала наступная задача – прывядзенне гэтых школ і працэсу навучання ў іх школьнікаў у строгую адпаведнасць з распрацаванымі рэгламентаўчымі дакументамі. Некаторыя з вучылішчаў наведваліся па 2, а то і 3 разы. У Вілейскім павеце інспектавалі ў чэрвені-жніўні 1864 года інспектар Садок, пасля інспектар Снітко. Апошнім быў старшым інспектар Вілейскай прагімназіі (да прызначэння яго інспектарам Мінскай дырэкцыі народных вучылішчаў) Дзім'янаў.

У сярэднім у кожным вучылішчы павінна было быць 40 вучняў. Усяго ў Вілейскім павеце на той час навучалася 762 хлопчыкі і 47 дзяўчат.

Як толькі Міністэрствам Народнай Асветы сталі засноўвацца вучылішчы, у народных масах пачалі культывавацца чуткі пра тое, што дзяцей сялян будучы вучыць рускай грамаце дзеля таго, каб пасля высылкі іх на Амур, у іншыя аддаленыя месцы Расійскай імперыі, а дзяўчат – у Маскву на фабрыкі. Каталіцкія свяшчэннікі пачалі пагражаць пазбаўленнем прычасці ўсіх тых бацькоў рымска-каталіцкага веравызнання, якія аддадуць дзяцей у школу, заснаваную вучэбным ведамствам. Многія сусветныя пасрэднікі накіроўвалі ў сельскія школы польскіх настаўнікаў і самавольна закрывалі вучылішча, дзе выкладалася руская мова. З нястомным запалам і патрыятызмам памешчыкі на адно ўрадавае вучылішча адкрывалі па некалькі школ на сваім утрыманні, у якіх прадметы выкладаліся выключна на польскай мове для дзяцей праваслаўнага веравызнання. Усе школы напаўняліся велізарнай колькасцю друкаваных польскіх буквароў, катэхізісаў і іншых брашур, надрукаваных па-польску і на мясцовай беларускай мове – польскімі літарамі.

23 снежня 1862 года генерал-губернатар накіраваў губернатараў цыркулярную прапанову (№№ 914-917), у якой

Намаганнямі духавенства да 1 красавіка 1863 года былі створаны па Вілейскім павеце наступныя вучылішчы:

Назва прыходаў	Колькасць вучняў	Кім адкрыты
Сяло Іжа	26	Св. Андрушкевіч
Сяло Касута	9	Прот. Баліцк
Сяло Рабунь	5	Св. Сцяпура
Мястэчка Ілья	23	Св. Яленскі
Вёска Лукавец	50	Св. Янушкевіч
Сяло Латыгаль	14	Св. Савіч

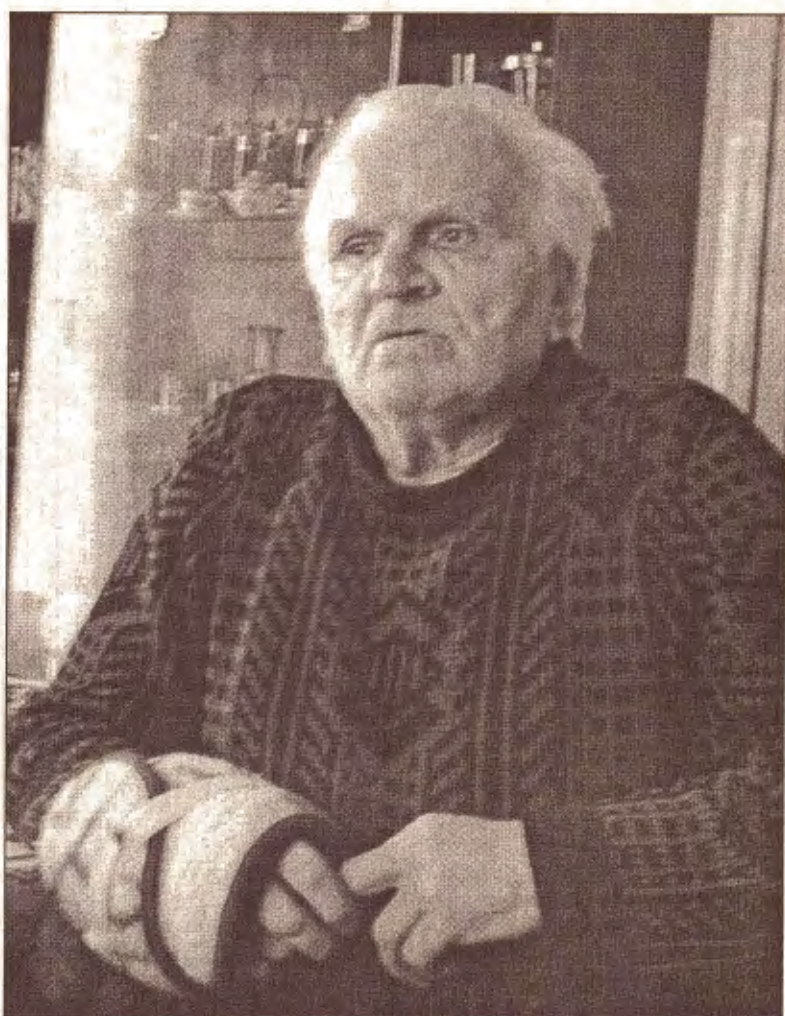
ў Вілейскім павеце

прапанаваў ім абавязаць земскіх спраўнікаў закрыць усе школы, адкрытыя без дазволу вучылішчнага начальства і не дапускаць адкрыцця іх у будучым. 9 студзеня 1863 года па дадзенаму пытанню выйшаў пацвярджальны цыркуляр. Але выконваўся ён толькі часткова. Калі ў адным месцы закрывалася недазволена вучэбным начальствам школа, то ў другім месцы яна адкрывалася без усялякай перасцярогі, бо тыя, хто адкрываў недазволена школу, ніякім спажаннем не падлягалі. Цяпер цяжка вызначыць хаця б прыблізную колькасць адкрытых такім чынам школ у Вілейскім павеце.

Згодна з інструкцыяй, настаўнікі народных вучылішчаў павінны былі пачынаць вучобу з 1 верасня і заканчваць у канцы красавіка. На самой справе пачатак вучэбнага года амаль заўсёды супадаў з заканчэннем палавых работ, у сярэдзіне кастрычніка, а спыняўся пачаткам гэтых работ — у сярэдзіне красавіка. Аднак вучоба ішла бесперапынна, за выключэннем святочных дзён, штодзённа, не менш 5 гадзін. У многіх вучылішчах работа ішла ад світання да прыцемак, з невялікімі прамежкамі, неабходнымі для абеду і адпачынку. Некаторыя асабліва старанія і аддадзеныя сваёй справе настаўнікі займаліся і вечарамі з тымі вучнямі з далніх вёсак, якія заставаліся начаваць у вучылішчы. Навучалі ж вучняў пяці прадметам: закону Божаму, рускаму і славянскаму чытанню, пісьму, чатыром арыфметычным дзеянням і царкоўным спевам. Пра ўзровень навучання таго часу можна меркаваць па справаздачах інспектараў. Вось, напрыклад, як яны дакладвалі аб выніках сваёй праверкі: "Увогуле поспехі па рускаму чытанню вельмі здавальняючыя. Тыя, хто прабыў у школе толькі некалькі тыдняў, яшчэ асіліваюць азбучку; большасць чытае з большым або меншым разуменнем тэкста; паколькі чытанне суправаджаецца тлумачэннем, многія вучні могуць пераказаць сваімі словамі прачытаны лёгкі артыкул. У самым пачатку пры тлумачэнні матэрыялу новым вучням настаўнік выкарыстоўвае проста-народную мясцовую мову, але нядоўга такая дапамога аказваецца неабходнаю..."

Русіфікацыя

Школа Паўночна-Заходняга краю да 1864 года па складу вучняў і выкладчыкаў, па падручніках і накірунку выхавання ў асноўным была польскай. Таму адным з першых крокаў па распалячванню школы, прынятых І.П. Карнілавым і М.М. Мураўёвым, стала замена выкладчыкаў польскага паходжання рускімі ўрадзёнкамі. Дзеля гэтага было палепшана матэрыяльнае становішча рускіх настаўнікаў. Карнілаў звяртаецца з лістамі да ўплывоў асоб, просіць іх пасадзейнічаць надзейнымі настаўнікамі, велікарускімі ўрадзёнкамі. Каб стварыць кантынгент настаўнікаў для народных школ з мясцовага асяроддзя, Карнілаў у 1864 годзе заснаваў у Маладзечне першую ў Расіі настаўніцкую семінарыю, якая ў хуткім часе пазнала выдатныя вынікі. Пры намаганнях Карнілава і Мураўёва мовай выкладання афіцыйна была прызнана руская. Выдаленнем польскай мовы і

Аўтар матэрыялу краязнавец Стэфан Плавінскі непасрэдна звязаны з адукацыяй — ён працаваў у Латыгальскай школе.

Фота Юрыя КАРПІЦКАГА.

настаўнікаў палякаў начальнік краю ўказаў новы накірунак школе Паўночна-Заходняга краю: у ёй з гэтага часу павінны панаваць рускі дух і руская мова.

Працэс стварэння народных вучылішчаў па Вілейскім павеце пасля пяцігадовага перапынку працягваўся: у 1870 годзе адкрываецца Слабодскае, Нароцкае, а ў 1871 годзе — Халенчыцкае народныя вучылішчы.

25 мая 1874 г. імператарам зацверджана новае "Палажэнне аб пачатковых народных вучылішчах", у якім было ўказана, што "пачатковыя вучылішчы ставяць за мэту сцвярджаць у народзе рэлігійныя і маральныя паняцці і распаўсюджваць першапачатковыя карысныя веды і што прадметам вучэбнага курса народных вучылішчаў павінны быць закон Божы, чытанне па кнігах грамадзянскага і царкоўнага друку, пісьмо, першыя чатыры дзеянні арыфметыкі і царкоўныя спевы".

У 1875 г. была выдадзена асобая інструкцыя Міністэрства Народнай Асветы для двухкласных і аднакласных сельскіх вучылішчаў, якая вызначала мэту міністэрскіх вучылішчаў пры навучанні сельскага насельніцтва.

Царкоўна-прыходскія школы, якія ўяўлялі сабой самы старадаўні тып пачатковай школы, у 80-х гадах уступілі ў новую фазу развіцця. 13 чэрвеня 1884 г. зацверджаны "Правілы аб царкоўна-прыходскіх школах". Пасля зацвярджэння "Правілаў" у Вілейскім павеце адкрываюцца аднакласныя царкоўна-прыходскія школы: 1888 г. — у вёсцы Варонічы, 1893 г. — у вёсцы Каралеўцы, 1896 г. — у сяле Касута, 1897 г. — у мястэчках Куранец, Ілья, 1899 г. — у горадзе Вілейка, 1901 — у мястэчку Вязынь, у сяле Іжа.

Да канца XIX стагоддзя ў Вілейскім павеце было 205 школ граматы, і колькасць іх бесперапынна расла. І зноў Вілейскі павет быў лідэрам па іх колькасці. Школы граматы

часам былі пазбаўлены самага неабходнага і гэтым часта выклікалі крытыку з боку многіх педагогаў. А ў народзе іх папростаму называлі "папоўскімі". Большасць настаўнікаў мела стаж работы менш 3-х год. І хоць настаўнікі і настаўніцы царкоўна-прыходскіх школ і школ граматы ў асноўным ставіліся да сваёй работы адказна, але адсутнасць вопыту і мінімальныя навыкаў выкладання звярталі на сябе ўвагу з боку правяраючых. У чэрвені 1902 года на з'ездзе назіральнікаў было вырашана пасылаць малавпытных настаўнікаў перад пачаткам заняткаў у лепшыя школы павета для азнаямлення з практычнай работай лепшых выкладчыкаў. З гэтай жа мэтай для настаўнікаў школ граматы былі арганізаваны педагогічныя курсы. У Вілейскім павеце яны праводзіліся ў мястэчку Ілья.

"Дарослыя" школы

Было 6 няправільным лічыць, што адукацыя распаўсюджвалася толькі на дзяцей. 21 студзеня 1901 года ў Вілейскім народным доме "попечительства о народной трезвости" адбылося адкрыццё школы па навучанні грамаце непісьменнага дарослага насельніцтва Вілейкі. Камітэт пастанаваў выдзельці для гэтай школы бясплатнае памяшканне, ацяпленне, асвятленне і прыслугу, а таксама выдаць аднаразава са сродкаў камітэта 50 рублёў на вучэбныя дапаможнікі. Вілейскае гарадское ўпраўленне спачувала справе асветы і, са свайго боку, выдзеляла аднаразава з казны горада ў якасці грашовай дапамогі нядзельнай школе 50 рублёў, таксама ад інтэлігенцыі Вілейкі на рахунак гэтай школы паступіла 20 рублёў добраахвотных ахвяраванняў. Жадаючых вучыцца грамаце аказалася звыш 80 чалавек. Далейшы прыём жадаючых быў спынены з-за адсутнасці вольных месцаў.

Узрост паступіўшых у нядзельную школу быў ад 14 да 45

гадоў. Галоўны кантынгент (2/3 паступіўшых) складалі дзяўчаты. Паступіла некалькі замужніх жанчын. Сярод навучанцаў сустракаліся сямейныя пары, бацька і сын, бацька і дачка.

У школе выкладаўся: закон Божы, рускае і славянскае чытанне, пісьмо, лічэнне ў межах першых чатырох правіл арыфметыкі, а вучаніцам, акрамя таго, — хатняе рукадзелье. Заняткі праводзіліся вечарам два разы на тыдзень, урок працягваўся 2 гадзіны. Для рукадзелья былі асобныя гадзіны. У летні рабочы час вучэбныя заняткі праходзілі толькі па нядзелях. Загадчыкам у школу запрасілі настаўніка мясцовага павятовага вучылішча сп. Шалепіна, а выкладаў у ёй настаўнік прыходскага вучылішча сп. Паўлавец; загадчыца чайной пры Вілейскім народным доме П. Давідовіч прапанавала свае бясплатныя паслугі ў правядзенні заняткаў па рукадзелью.

Народныя чытанні

Асвета народных мас не абмяжоўвалася толькі навучаннем у школах. У той час былі шырока распаўсюджаны маральна-рэлігійныя народныя чытанні. Для больш жывога ўяўлення пра гэтыя мерапрыемствы можна прывесці радкі са справаздачы аб арганізацыі чытання ў Вязыні. "Загадчыкам гэтага пункта быў мясцовы свяшчэннік І. Імшэннік. Пад памяшканне для чытанняў быў выдзелены зборны пакой Вязыньскага Валаснога Праўлення. У 1911 годзе правялі 7 чытанняў: у мястэчку Вязынь — 6 і ў Суднікауцкім народным вучылішчы — 1. Народу праглытаны лекцыі: "Дзе праца, там і пшасце", "Кулікоўская бітва", "Аб Святых мітрапалітах Аляксеі і Філіпе", "Аб Святым Мікалаі Цудатворцы", "Аб свяце Ражства Хрыстова". Наведвальнікаў кожны раз было не менш за 300-500 чалавек, і сярод іх навучанцаў — не менш за 150 чалавек, а ўсяго перабывала каля 3000 чалавек. Часцей наведваюць чытанні праваслаўныя, але сярод наведвальнікаў сустракаліся і каталікі. Прыцягвае ўвагу слухачоў, акрамя цікавасці да зместу чытання, цудоўны літар з выявамі, якія дэманстраваліся старшым настаўнікам Вязыньскага 2-класнага вучылішча, а лектарамі былі — загадчык пункта, пісьменны сяляне, настаўнікі і настаўніцы народных школ. Чытанне народ больш любіць бытавога характару. Стаўленне народа да чытання ахвотнае. Калі б не было аб'яўлена народу пра чытанні, заўсёды будзе дастаткова жадаючых слухач".

Каментуючы гэтыя радкі, хацелася б звярнуць увагу на колькасць наведвальнікаў чытанняў. У мястэчку Вязынь тады пражывала 602 чалавекі, у маёнтку Гацэвіча Вязынь — 134 чалавекі, у тым ліку старых і дзяцей. У суседніх сёлах было жыхароў значна менш. Так што ўяўляецца малаверагодным, каб лічба 300-500 адпавядала сапраўднасці. Пра гэта можа сведчыць і той факт, што нават у наш час цяжка знайсці памяшканне, якое б умяшчала 500 чалавек.

Выстаўкі ручных работ

Для стымулявання народнай творчасці ў школах і для ўмацавання іх матэрыяльнага стану штогод у Вілейцы пра-

ходзіла выстаўка жаночых ручных работ. Вось як апісвае хроніка тых часоў такое мерапрыемства. "Па прыкладу мінулых гадоў з 17 красавіка 1902 года ў памяшканні Вілейскай царкоўна-прыходскай школы была адкрыта такая выстаўка рукадзельных работ жаночых царкоўна-прыходскіх школ Вілейскага павета. Працягвалася яна тры дні. Перад адкрыццём выстаўкі на плошчы насупраць школы старшынёй аддзялення быў праведзены малебен. Выстаўка займала два даволі светлыя і прасторныя пакоі царкоўна-прыходскай школы. Дзякуючы арганізатарскім здольнасцям загадчыка выстаўкі Ф. Разанава, рэчы былі раскладзены і развешаны з густам і стваралі цудоўнае ўражанне. Усяго ад 12-і царкоўна-прыходскіх школ, ад Вілейскай нядзельнай школы было прадстаўлена 234 прадметы, ад Стара-Краснасельскай царкоўна-прыходскай школы рэчы паступілі 24 красавіка — праз чатыры дні ад пачатку выстаўкі. Хоць па колькасці работ было і меней, але па якасці яны былі значна лепшымі, адрозніваліся асаблівай чысцінёй і ахайнасцю і нават вытанчанасцю".

Прадаж работ на выстаўцы ў параўнанні з мінулымі годам паменшыўся, напэўна, таму, што работы былі значна лепшымі і больш дарагімі, не заўсёды даступныя для простага народа, прычым лепшыя работы былі прададзены ў школах на месцах. Усяго прадалі 234 прадметы на суму 181 рубель 57 капеек.

Дарогу праваслаўю

Нягледзячы на шырокі ахоп насельніцтва адукацыяй і, здавалася б, усеагульную роўнасць у магчымасці вучыцца для ўсіх слаёў насельніцтва, усё ж страх перад каталіцызмам і яго адмаўленне з боку Расійскіх уладаў адчуваліся і ў XX стагоддзі. Царская адміністрацыя свята прытрымлівалася настаўленняў генерал-губернатора Мураўёва. Не дапусціць польскамоўнае каталіцкае насельніцтва да адукацыі, а значыць, у выніку і да будучай службовай кар'еры, — заставалася прыярытэтным накірункам таго часу. Так, напрыклад, у правілах прыёму вучняў Вілейскай двухкласнай настаўніцкай школы дакладна ўказаны выключныя правы праваслаўнага насельніцтва:

"Савет Вілейскай двухкласнай настаўніцкай школы даводзіць да ўсеагульнага ведама, што ў наступным 1908-1909 вучэбным годзе ў школу будучы прымацца ва ўзросце ад 13-17 год, праваслаўнага веравызнання. Жадаючыя паступіць у 1 клас павінны даслаць свае прашэнні загада на імя Савета школы з прыкладзенымі дакументамі — выписка з метрыкі аб часе нараджэння і хрышчэння, пасведчанне ад мясцовага свяшчэнніка аб прыстойнай паводзінах і абавязальнасці аб акуратным і своечасовым ўзносе платы за ўтрыманне..."

Добра адладжанай сістэме адукацыі, адаптаванай да ўмоў быту насельніцтва і да палітыкі тагачаснай Расійскай імперыі, кастрычніцкім пераваротам 1917 года было прадвызначана знішчэнне. Пачыналася новая старонка ў гісторыі развіцця народнай адукацыі.

Стэфан ПЛАВІНСКІ.

Разьбяр па дрэве з Жупранаў

АШМЯНЫ. У Жупранах Часлава Сухадольскага ўсе ведаюць як майстра-разьбяр па дрэве.

Яму 73 гады, але працуе ён і цяпер, хаця толькі што выйшаў з бальніцы. Хатні тэрмометр Часлаў Адамавіч управіў у драўляны ветраны млын. Хоча захаваць для ўнукаў успаміны пра старажытныя традыцыі.

Калі вырастуць, то не ўбачаць сапраўдных ветракоў. Такіх, як былі ў дзяцінстве Часлава Адамавіча. Не пакаштуець свайго хлеба, які пяклі раней на кожным навакольным хутары. Знікаюць традыцыі.

Печ, якая стаіць у хаце Сухадольскіх, яшчэ памятае пах свойскага хлеба, які пякла маці Часлава Адамавіча. А цяпер лёс печы прадвызначаны.

— Як ачуняю, дык знясу печ, што стаіць у хаце. Навошта гліну без толку трымаць? Лепш ванначку для дзяцей пастаўлю.

Часлаў Сухадольскі больш звяроў і птушак выразае. Захапленне з'явілася яшчэ ў дзяцінстве, калі кароў пасвіў. Пасля вайны пайшоў у вятэрную школу: днём працаваць трэба было, каб пракарміцца. Бацька загінуў на вайне, Чэсік з маленства ўзяўся за плут.

Часу на захапленне стала менш. Потым усё жыццё — праца ў калгасе: трактарыстам, камбайнерам. Калі перасяліўся ў Жупраны з суседняга хутара (не захацеў ісці ў прымакі, як цяпер смеяцца), сам пабудаваў хату.

Драўляныя вырабы Часлава Сухадольскага ўпрыгожваюць класы Жупранскай школы.

Фота Юрыя КАРПІЦКАГА.

Ёсць і яшчэ адно захапленне ў нашага героя — літаратура. Чытаў Купалу, Коласа, Багушэвіча. Пісаў і чытаў суседзям свае вершы. Але чытаць класікаў хутка кінуў. Каб не папракаць сябе ў пародыі. Адчуваў у сваіх вершах уплыў вялікіх. Трапляліся ледзь ці не агульныя вобразы, метафары, нават радкі атрымліваліся. Вось дзе сказаўся недахоп школьнай і літаратурнай адукацыі...

Драўляныя птушкі і звяры ёсць у многіх жупранскіх дамах. Большую частку сваіх работ Часлаў Адамавіч падарыў сваякам

і суседзям. Ёсць яго звяры ў мясцовай школе: яны стаяць у кабінёце беларускай мовы.

Творы Часлава Сухадольскага знойдуць сваё месца ў новым краязнаўчым музеі, які плануюць адкрыць у Жупранскай сярэдняй школе. Часлаў Сухадольскі гаворыць, што марыць зрабіць нешта большае. Адчувае ў сабе нерэалізаваны патэнцыял. Гаворыць, не ўсе задумы рэалізаваў. Хоча стварыць з дрэва нешта, на яго погляд, больш значнае. Маці Божую, напрыклад. Галоўнае, каб здароўе дазволіла.

Юрыя КАРПІЦКІ.

Разьбяр па дрэве Часлаў Сухадольскі з Жупранаў.

Фота Юрыя КАРПІЦКАГА.

Юрый Церабун: час пераасэнсаваць жыццё

МАЛАДЗЕЧНА. 34 гады Юрый Церабун аддаў музыцы, бурліваму жыццю мастацтва. Цяпер ён прысвяціў сябе прыродзе, палям, козам — вёсцы.

Нарадзіўся Юрый у Польшчы на Беласточчыне ў 1944 годзе. Маці — гаспадыня, бацька — піларамшчык. У 45-м сям'я з пяціцю дзецьмі пераехала ў Растоўскую вобласць, у Сальск. Бо на Беласточчыне было шмат бандэў. У Сальску пражылі некалькі месяцаў. Юра — самы малодшы сын — цяжка пераносіў 37-градусную спякоту. У думках яго нават пахавалі. Цяпер ён з абурэннем і ўсмешкай кажа: «Такога артыста!». Бацька дабіўся, каб сямейства перасялілі ў Беларусь.

Трапілі ў Солы, што на Сморгоншчыне. Трое сутак на пероне праседзелі. Потым нейкая незнаёмка падыйшла і забрала іх да сябе. Пасяліла ў хляве. Пачаставала бульбай са свінога чыгуна. Юрый шкадуе, што аніякіх сувязяў цяпер з ёй няма. Гаворыць, манумент бы жанчыне зрабіў. Цяжка было сям'і, працавалі шмат. Бацьку — выдатнага рабацягу — не пакідала мара аб працы на леса-заводзе. Урэшце збылося.

Сям'я пераехала ў Сморгонь. Сморгонскі лесазавадаў пазыку — 40 бярвенняў. Пабудавалі хату. Больш за ўсё тут Юра гуляў з братам Валодзем. Сяброўства з ім працягваецца і да цяперашняй пары. Абодва мастакі, абодва паэты, толькі Уладзімір — скульптар, а Юрый — музыкант. Яны нават нарадзіліся ў адзін дзень. Музыка была агульным захапленнем усёй сям'і. У хаце заўсёды спявалі, ды яшчэ на 3-4 галасы. А

Маладзечанскі музыкант Юрый Церабун.

Фота Марыі ЖЫЛІНСКАЙ.

песні — і польскія, і ўкраінскія, і беларускія, і рускія. «Песняроўскія», як адну, ведалі.

У 7 гадоў Юра першы раз у жыцці пачуў, як гучаць цымбалы. Нейкі старшакласнік у школе іграў. «А ў 8 гадоў, — з усмешкай кажа Ю.Церабун, — і я стаў «цымбаліц». Напэўна, ён і не здагадаўся, што праз

шмат гадоў прыдумае фестываль «Гучаць цымбалы на зямлі Купалы», што традыцыйна праходзіць у Вязынцы.

Жыццё звяло Юрыя з Аляксандрам Дзяругам — Сморгонскім Макаранкам, як яго цяпер называюць. У той час ён у Сморгонскім Доме культуры кіраваў ансамблем народных

інструментаў. А Дзяруга даў хлопцу цымбалы, палачкі і ключ. Прычым ключ не толькі ад інструмента, а і ад музыкі, мастацтва. Ю.Церабун гаворыць, што вось тады і адчуў сябе чалавекам. Так ішоў час. Сталеў ён, сталелі ягоныя думкі. Усё больш асэнсоўваў чалавечую годнасць...

Закончыў Маладзечанскае музычнае вучылішча. 5 гадоў адпрацаваў там. З цымбаламі разлучыць яго было ўжо нельга. Нават у арміі, калі служыў у Баранавічах, іграў. Хутка пасля таго, як забралі служыць, жонка прыслала багажом інструменты і ноты. Гаворыць, што яна такая цярыліва і заўсёды разумее яго. Дарэчы, да арміі Ю.Церабун ставіцца станоўча. Лічыць, што ў цяперашняй арміі ўсё ў норме. І кожны мужчына павінен прайсці гэтую школу.

Любоў да музыкі Юрый перадаў і сваім дзецям. Дацэ параіў скрыпку, а сыну — віяланчэль. «А ўвогуле, — кажа Ю.Церабун, — я шмат вучыў «напладзіў». Яны ўжо цяпер іншых дзяцей вучаць. Юрый заўсёды распрацоўваў новыя метады навучання. Верыў, што кожны вучань таленавіты. Варта ўмець раскрыць гэты талент і падтрымаць яго. Ю.Церабун басконца ўдзячыць сваёй настаўніцы Ядвізе Радзільскай. Менавіта яна навучыла яго прасіць прабачэння ў вучняў. У нейкі час Юрый Церабун адчуў стомленасць. Ад мітусні, музыкі, канцэртаў, мастацтва. Здавалася, усё гэта было нейкім брудным. Меркаваў, што самае лепшае ён ужо аддаў. І лепш сысці своєчасова, каб слава засталася ранейшай.

Не, ён не пакінуў музыку. Ён прысвячаў яе сваім вучням. Але захацелася нечага светлага і спакою.

Другі год Ю.Церабун разам з жонкай жывуць на сваёй дачы, што ў Заскавічах. «Калі размаўляю з селянінамі, — так натхнёна кажа Юрый, — я бачу чалавека, які не згубіў чалавечае аблічча. Вось дзе жыццё, праца — усё, як на далоні...».

Два разы на год — на Вербную і Вялікдзень — ён ходзіць у царкву. «Я веру, што над намі ёсць нешта вышэйшае. Кожны чалавек калі-нікалі звяртаецца да бога. Добра, што і дзяржава вярнулася да царквы».

Цяпер у Юрыя Церабуна ёсць досыць часу асэнсаванне жыцця. І займацца чым толькі душа жадае. Напрыклад, піша пейзажы, вершы. Ці асвойвае штосьці новае. Або ўдасканалвае тое, што ўмее. Робіць палачкі для цымбалаў з дубу і вішні. У любой справе чалавек павінен быць мастаком. Лічыць, усё трэба рабіць прафесійна. І займацца козамі, як цяпер, таксама. Дзеля іх усё робіць па-навуковаму. І рэжым у іх ёсць, і выхаванне. Уся педагогіка, смеяцца Юрый, перайшла на коз. Ставіцца да Машанькі, Мулі і Белачкі, як да людзей. Кажа: «Пам'ем іх шампунем!..». Яшчэ ў гаспадарцы 5 курачак ёсць. Лечыць іх, калі хварэюць. І 14-гадовая дварняка Зіта. Гэта падарунак ад захавальніка хаты-музея Ф.Багушэвіча ў Кушлянах Міхаіла Ляпехі. Нядаўна Ю.Церабун камін склаў. «Так што, — гаворыць, — у мяне тут цывілізацыя. Ну, а багацце... Не жылі багата, няма сэнсу і пачынаць».

Ірына РАБУШКА.

■ ПАРТРЭТ

Спартыўная пасада

Заканчваем публікацыю інтэрв'ю з загадчыкам аддзела па фізкультуры, спорту і турызму пры Маладзечанскім райвыканкоме Аляксандрам Кавалёвым.

— Зараз Вы адказваеце за ўвесь спорт (і фізкультуру, і турызм) у раёне. Як прыйшлі да гэтай пасады?

— На «Спадарожніку» працаваў да 1992-га. Аднак вытворчасць літаральна «загібалася», прыйшлося шукаць іншыя крыніцы заробку. Тры гады займаўся камерцыйнай дзейнасцю. Потым быў інструктарам па спорце. Такім чынам да практычных заняткаў дабавіўся арганізацыйны досвед, справа, што называецца, пайшла. У 1996 годзе мяне запрасілі ў якасці супрацоўніка ў аддзел па фізічнай культуры, спорце і турызме, а ўжо праз паўгода прызначылі яго загадчыкам.

— Маладзечанскі раён адрозніваецца ад усіх іншых у рэгіёне, дзе большасць інфраструктуры сабраная ў гарадах-цэнтрах. Вам жа прыходзіцца працаваць асобна.

— Нам выдзяляецца 0,3% грошай з раённага бюджэту, гэта найменшы радок расходаў. На іх трэба выплачваць зарплату, утрымліваць ДЮСШ, праводзіць запланаваныя мерапрыемствы.

ДЮСШ пры нашым аддзеле (дырэктар Наталля Шаліма) працуе з 1999 года. Напачатку была цыкухасць кадраў, але зараз усё стабільна і нармальна функцыянуе. 150 дзяцей займаюцца ў трох аддзяленнях. Гэта конны спорт (Палачаны, 2 трэнеры), плаванне (Чысць, 2 трэнеры) і грэка-рымская барацьба (Заскавічы, Краснае, Лебедзева, Турэц-Ба-

Загадчык Маладзечанскага раённага аддзела па фізічнай культуры, спорту і турызму Аляксандр Кавалёў з калекцыяй спартыўных узнагарод, якія выйгралі ён і яго сям'я.

Фота Ірыны РАБУШКІ.

яры, Чысць; 3 трэнеры).

Ёсць ДЮСШ пры прафсаюзах аграпрамысловага комплексу (дырэктар Ігар Лук'янец). 300 дзяцей займаюцца ў 6 населеных пунктах з 10 трэнерамі. Большасць — футболом, таксама ёсць лёгкая атлетка і баскетбол. Дарэчы, не ўсе трэнеры працуюць на поўную стаўку, хтосьці — на паўстаўкі, хтосьці — на чвэрць. А яшчэ на месцах існуе ДЮКФП — дзіцяча-юнацкі клуб фізічнай падрыхтоўкі (дырэктар Уладзімір Луцкі).

Тут 650 дзяцей з 12 школаў раёна.

Галоўнае, што гэтыя спартыўныя школы адна адну не перакрываюць, а наадварот зладжана дапаўняюць. Таксама функцыянуюць ФАЦы — фізкультурна-аздараўляльныя цэнтры. Іх чатыры: Заскавічы, Лебедзева, Радашкавічы і найлепшы ў Беразінскім.

— Неяк на Беларусі слабавата з турызмам. Я маю на ўвазе ўмовы для замежных турыстаў, якія пакідалі б свае грошы ў нашых прыго-

жых і слаўных гісторыяў мясцінах.

На рэспубліканскім узроўні існуе Міністэрства спорту і турызму, таму ў назве вашага аддзела таксама ёсць гэта слова.

— Мы праводзім злёты, дзіцячыя і дарослыя. Прынялі праграму развіцця на пяць гадоў. У мінулым годзе распрацаваны турыстычныя маршруты па раёне: пяць веласіпедных, шэсць пешых, некалькі водных. Яны праходзяць па памятных месцах.

— Што ўдаецца правесці?

— Унутрыраённым спартакіяды. Круглагадовая сярод школьнікаў (базавыя школы асобна ад сярэдніх) у дванаццаці відах спорту. Сярод сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў. Сярод дапрызыўнай моладзі (летняя і зімовая). Сярод ФАЦаў, гэта значыць, па месцы жыхарства. Сярод калгасаў і асобна прадпрыемстваў з устаноўамі. Сярод кіруючых работнікаў: у сакавіку за адзін дзень каля 50-70 чалавек спаборнічаюць у валеболье, стральбе і шашках.

Праводзім два традыцыйныя сур'ёзныя турніры з удзелам прыездных спартсменаў. На грэка-рымскую барацьбу ў Чысці памяці воіна-афганца Сяргея Новікава кожны сакавік з'яжджаецца каля трохсот юнакоў. А 1 мая па тэрыторыі горада і раёна праходзіць лёгкаатлетычны прабег памяці экіпажа Мікалая Гасталы. Марафон, 10 км, 5 км, 2 км. Збіраем каля двухсот удзельнікаў. Яшчэ сёлета арганізавалі ў Беразінскім адкрыты турнір па армрэстлінгу. Адным словам, спартыўнае жыццё ў раёне не стаіць на месцы.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ТУРЫЗМ

Лыжны дэбют

МАЛАДЗЕЧНА. У сакавіку ў Барысаве прайшлі спаборніцтвы па лыжным турызме.

У іх удзельнічала таксама і каманда ад Маладзечна, у склад якой уваходзіла 11 чалавек.

Праграма спаборніцтваў была раздзелена на 2 этапы. Першы этап уключаў у сябе маркіраваную трасу з перашкодамі, па праходжанні якой было занятае 3-е каманднае месца. Другі этап уключаў праходжанне схілу з тармажэннем, пад'ём па вяроўцы ўгору, сламам, лавінаебяспечны схіл, лядовая пляцоўка і транспарціроўка пацярпеўшага. Каманда ў гэтым этапе заняла 6-е месца.

У асабістым заліку маладзечанцы высокіх вынікаў не дасягнулі. Па заканчэнні ўсіх этапаў — 6-е месца сярод 10 каманд. Трэба адзначыць, што ў спаборніцтвах такога роду маладзечанская каманда ўдзельнічае першы раз.

Яўген САВІЦКІ, удзельнік спаборніцтваў.

Табло

■ ДЗЮДО

Юніёрскае першынство краіны прайшло ў Мінску.

Маладзечанцы, выхаванцы трэнера Вячаслава Дзеравянкі, прывезлі два прызавыя месцы. Максім Хітрык быў другім у вазе да 90 кг, а Антон Заячкоўскі — трэцім у вазе звыш 90 кг.

■ БАТУТ

ВІЛЕЙКА. Выхаванцы ДЮСШ 1987-90 г.г. Яўген і Ілья Арцімовічы, Андрэй Барбук, Барыс Роўда (трэнер Пётр Зайцаў) ездзілі на рэспубліканскія Алімпійскія дні моладзі ў Магілёў.

Яны прадстаўлялі сваю вобласць (больш нідзе на Міншчыне скачкі на батуте не развіваюцца) і занялі трэцяе месца сярод шасці каманд.

■ ЛЁГКАЯ АТЛЕТЫКА

МІНСК. Прайшло першынство рэспублікі па ўзросце 1986-87 г.г.

Вызначыліся маладзечанцы Яўген Мучынскі (два 2 месцы на 1500 м і 3000 м), Аляксандр Камінскі (3 месца на 2000 м з перашкодамі), Марына Колбун (3 месца на 1500 м з перашкодамі) і смаргонцы Вікторыя Радчук (два 2 месцы на 60 м і 200 м), Дар'я Рэут (2 месца на 60 м з бар'ерамі).

МАЛАДЗЕЧНА. Адбылася матчавая сустрэча дзясці каманд з розных куткоў рэспублікі.

Рэгіён прадстаўлялі гаспадары, смаргонцы і пасланцы Іванца Валожынскага раёна. Было па 6 бегавых і па 3 скачковыя дысцыпліны, а таксама штурханне ядра. З прадстаўнікоў рэгіёну першыя месцы занялі маладзечанцы Павел Вашынка (800 м і 1500 м), Дзяніс Канаковіч (ядро, 60 м з бар'ерамі), Марыя Крук (вышыня), Алена Харытон (ядро) і смаргонцы Мікалай Баран (400 м), Павел Міклашэўскі (200 м).

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ АНОНС

29-30 сакавіка, Маладзечна, басейн

Традыцыйны плавальны марафон

У суботу з 14-00 — старт жанчын на 10 км, у нядзелю з 9-00 — старт мужчын на 20 км.

■ ФУТБОЛ

Міжсезонне заканчваецца

МАЛАДЗЕЧНА. Апошнія кадравыя навіны мясцовага клуба.

У арэнду тэрмінам на адзін год узяты паўабаронца 1984 г.н. Канстанцін Якубоўскі з БАТЭ і тры гульцы жодзінскага «Гарнеда»: варатар 1986 г.н. Міхаіл Атрашкевіч, паўабаронца 1983 г.н. Антон Тураў, нападоўчы 1982 г.н. Уладзімір Кухлей. А вось мясцоваму выхаванцу Дзянісу Мятліцкаму мяркуецца адшукаць новую каманду. Не падышлі клубу Вячаслаў Векшын, Ігар Рудак, Канстанцін Кайгародаў і Дзмітрый Паўлаў, якія былі на праглядзе. Ад'езд у Польшчу на перадсезонны збор сарваўся з-за нявысветленых фінансавых пытанняў.

18 сакавіка. Манеж. Маладзечна-2000 — Нёман (Гродна) 2:2 (1:0)

Галы: Кабельскі (40), Пазняк (85-пен); (50), (55)

21 сакавіка. Ліда, снег. Маладзечна-2000 — Ліда (Д2) 2:3 (1:1)

Галы: Макрыцкі (33), Малаўя (78); (27), (80), (85)

24 сакавіка. Манеж. Маладзечна-2000 — Крышталь (Смаленск, Д2) 0:4.

СМАРГОНЬ. Першы дамашні матч ФК «Смаргонь» правядзе 27 красавіка ў нядзелю супраць сталічнага «Дынама-Юні».

Нападаючы «Маладзечна-2000» Віталій Макрыцкі ў гэтым міжсезонні забівае больш-менш стабільна і з'яўляецца на сённяшні момант галоўнай надзеяй клуба ў атацы. Якую ж гульню Віталій пакажа ў чэмпіянаце?

Фота Юрыя КАРПІЦКАГА.

22 сакавіка. Манеж. Смаргонь — Баранавічы 3:2 (0:2)

Галы: Грабаздзін (63), Скарацін (75), Жырун (79); (31), (35).

Аўтары галоў знаходзяцца на праглядзе. Гэта паўабаронца 1983 г.н. Андрэй Скарацін з «Оршы» і нападоўчы 1979 г.н. Юрый Жырун з «Ліды».

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ БАСКЕТБОЛ

Смаргонскі чэмпіёнскі спецклас

СМАРГОНЬ. Пастаянна з поспехам гуляюць дзяўчаты з мясцовай СДЮШАР 1989 г.н. Яны вучацца ў баскетбольным спецкласе (трэнер Жанна Грэхава).

На дамашнім міжнародным турніры прымалі гасцей з расійскіх Масквы і Белгарада, малдаўскага Кішынёва, беларускіх Светлагорска і Ліды. У кругавой барацьбе ўсіх перамаглі, заняўшы першае месца. Прызёрамі сталі Масква і Кішынёў. Матчы з гэтымі сапернікамі прайшлі ў роўнай барацьбе, перавага складала 5-7 ачкоў.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ПЛАВАННЕ

Удалыя старты маладзечанцаў

Выхаванцы маладзечанскай КДЮСШ прафсаюзаў 1990-92 г.н. удала выступілі на міжнародных спаборніцтвах.

ТАМБОЎ. У расійскім абласным цэнтры сабралася 8 каманд. У складзе Мінскай вобласці ездзіла Алена Верамей. Яна перамагла на трох дыстанцыях, сярод якіх дзве брасавыя, а таксама ў мнагаборстве па суме выступленняў.

НАВАПОЛАЦК. З нагоды 45-годдзя горада сабралася 18 каманд. Два першыя месцы (100 і 200 м брасам) у Кацярыны Сушчэні, а яе сястра-близнятка Анастасія на гэтых

дыстанцыях заняла другія месцы. Кацярына стала трэцяй у мнагаборстве. А Аліна Сухвал — другая ў мнагаборстве па сваім узросце. Для гэтага ёй спатрэбілася заняць тры другія месцы рознымі стылямі. Па два другія месцы ў Канстанціна Ісачанкава (вольны стыль) і Юліі Колбун (батэрфляй). Адно другое месца ў Вольгі Уткінай. Трэнеры маладзечанскіх плыўцоў: Уладзіслаў Антонаў, Людміла Крывецкая, Уладзімір Міхайлаў, Алена Руткоўская, Аляксандр Склокін.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

ВІНШАВАНКІ

Віншум з днём нараджэння **Жаўноў Наталю Фёдарову!** Жадаем добрага здароўя, сямейнага дабрабыту, шчасця, поспехаў у справах. *Калектыў.*

Віншум **Філіпчык Леаніда Леанідавіча** з днём нараджэння! Здароўя, шчасця, даўгалецця, радасці і ўдачы табе, любімы свет. *Сваты Куліцкія.*

З днём нараджэння віншую любімага мужа **Філіпчыка Леаніда Леанідавіча!** Жадаю шчасця, здароўя, сямейнага дабрабыту, даўгалецця. *Любая жонка Філіпчык Людміла.*

Люба і дарогата татчыну віншум з днём нараджэння! Жадаем здароўя, шчасця, кахання, ўдачы, даўгалецця, радасці. *Дочкі Іна, Кацярына Філіпчык.*

Анатоль Васільевіч Ізотэ! Жадаем шчасця, здароўя, кахання, ўдачы. *Калектыў.*

Маскаловіч Дамітры! З днём нараджэння! Здароўя, ўдачы, кахання, шчасця, поспехаў ва ўсім і заўсёды. *Сябры.*

Віншую **Галіцу Мано Пятрову** з днём нараджэння! Жадаю шчасця, здароўя, маладосці, моцнага кахання і шмат грошай. *Валодзя.*

Віншум дарагую любімую матулю **Бабрык Вольгу Васільеву** з днём нараджэння! Жадаем моцнага здароўя, дабрабыту. *Дзеці.*

Віншум **Алену Рыжову** з 30-годдзем! Жадаем здароўя, сямейнага шчасця, дабрабыту, радасці і кахання. *Сям'я Веранько.*

Віншум дарагога сыночка **Хацяновіча Кірыла** з днём нараджэння! Жадаем здароўя, шчасця, дабрабыту. *Тата, мама.*

Марыю Мікалаеву Палінію з Вілейкі! С юбілеем поздравляем и от всей души желаем счастья, радости, добра и сердечного тепла. *Сяброўкі.*

Віншум **Большага В.І.** з днём нараджэння! Жадаем здароўя, сямейнага дабрабыту, даўгалецця, поспехаў. *Родныя.*

Дарэгія Воля і Леанід Гулевічы! Віншум вас з днём нараджэння! Жадаем шчасця, здароўя, поспехаў. *Сям'я Крамяцкі.*

Дарэгія Гулевіч Волька. Віншую цябе з днём нараджэння. Жадаю шчасця, здароўя, кахання і поспехаў. *Твая сяброўка Наташа.*

Кінатэатр
«Радзіма»

28-30 сакавіка.

«Гары Потэр і тайны пакой», ЗША, 2

серыі — у 15.00 і 18.00.

31 сакавіка — 6 красавіка.

Маладзёжная камедыя «Кароль вачары-
нан», ЗША. Сеансы: 31 сакавіка — 3 красавіка — у 17.00, 19.00 і 21.00. 4-6 красавіка — у 15.00 і 17.00.

Для дзяцей

28 сакавіка. «Фелікс — лепшы сябар

сям'і!», Германія, камедыя — у 12.00.

29 сакавіка. «Міс Мядзведзіца», ЗША,

казка — у 12.00.

30 сакавіка. «Ботхвен-2», ЗША, каме-

дзя — у 12.00.

Цана абнаўлення на 5 фільмаў — 1800 руб.

Запрашаем на маладзёжныя вачары

ні ў пятніцу і суботу ў 22.00. Для вас

іграе ансамбль «Бульба-бум». Дыскаўка

для падлеткаў — у суботу, у 19.00. Пры-

ходзьце! Будзе весела. Працуе бар.

Увага! Камп'ютарныя гульні (прыстаўка

«Соні»). Штодзённа, акрамя панядзелка, з

10.00 да 22.00.

Тэл. для даведак: 7-15-92, 7-06-30.

Алена Пятрову Уладыку!

Наша любая матуля!
Віншум цябе з днём нараджэння!
Дзякуй табе, што ты такая у нас ёсць:
добрая, усё разумееш. Заставайся
заўсёды такой жа прыгожай, жыцця-
радаснай.

З любоўю і павагай твае дочки.

3 юбілеем!
Любоў Іванаву Часнойскай.

Мілая матуля! Шчыра віншум!

Мы вельмі любім цябе!

Спасибо, родная, за то, что ты растила,
за то, что взамен ничего не просила,
что горе и радость деля пополам,
во всем лучшей доли желала ты нам.
Желаем, чтоб ты никогда не болела,
чтоб наша любовь тебе сердце согрела.
Чтоб, мамочка, ты оставалась такой —
любимой, счастливой и дорогой.

Твае муж, дзеці, унуці і зяці.

Каліга Ірына Станіславаўна! З юбілеем!
Усіх даброт табе! Будзь такой, якая ты
ёсць. Сем'я Кейзік, Дыба, Стургань.

Кейзік Вячаслаў Аркадзевіч. Віншум
з днём нараджэння! Здароўя табе, шча-
сця, поспехаў, дабрабыту. Мы любім цябе.
Жонка, дзеці.

Мерозава Наталія Віктаравна! З днём
нараджэння! Шчасця, радасці, дабрабыту,
добрага сямейнага жыцця, кахання. Бабу-
ля, тата, маці.

Віншум **Маліноўскага Сяргея** з днём на-
раджэння! Жадаем здароўя, поспехаў у
жыцці і сямейнага дабрабыту. *Маці, сяс-
тра і швагер.*

■ ІМЯНЫНЫ

28 сакавіка

Праваслаўныя: Аганія, Аляксандра, Дзя-

ніса, Нікандра.

Каталіцкія: Анелі, Сікта, Яна.

29 сакавіка

Праваслаўныя: Аляксандра, Апанаса, Трэ-

фіма, Юльяна.

Каталіцкія: Бартольда, Яўстаха.

30 сакавіка

Праваслаўныя: Аляксея, Макара.

Каталіцкія: Амелі, Леанарда, Яна.

31 сакавіка

Праваслаўныя: Кірылы, Трэфіма.

Каталіцкія: Бальбіны, Карнеліі,

Беніяміна.

2 красавіка

Праваслаўныя: Аляксандры, Анатоліі,

Матроны, Праскоі, Ульяны, Фядосіі,

Віктара, Івана, Мікіты, Севасцяна,

Сяргея.

Каталіцкія: Уладзіслава, Францішка.

3 красавіка

Праваслаўныя: Фамы, Фёдара,

Якава.

Каталіцкія: Рышарда.

■ ПАРАДЫ САДАВОДУ І АГАРОДНІКУ

Што і як рабіць у красавіку

У красавіку дрэвы і кусты пачынаюць вегетацыю. Таму, як толькі падсохне глеба, іх трэба вызваліць ад абвязачнага матэрыялу, абчысціць адмершую кару на ствалах і вялікіх суках старых дрэў, збіць і ўбраць мінулагоднія плады, узнавіць пабелку, унесці вадкія арганічныя і мінеральныя ўгнаенні на прыствольныя кругі і ўзрыхліць глебу. Граблямі выдаліць з плантацый суніц рэшткі мінулагодняй травы і сухіх лісцяў, абстрыгчы лішнія вусы.

Красавік найбольш падыходзіць для пасадкі саджанцаў. На гліністых глебах ямы капаюць за 10-12 дзён да пасадкі, каб падсохла глеба і прагрэлася дно і сценкі, а на супясчаных — у дзень пасадкі. Перад пасадкай у саджанцаў падразаюць падгніўшыя карані, замазваюць раны садовым вараем. Пасля пасадкі саджанцы паліваюць з разліку 2-3 вядры на дрэўца яблыні, грушы і агрэсту. У яблыні і грушы падразаюць верхнія бакавыя сучкі і выдаляюць канкурэнта, калі ён ёсць. Саджанцы маліны ўкарачваюць да вышыні 40, парэчак і агрэсту — 15-25 см. Абрэзка і паліванне паляпшаюць прыжыванне пасадак.

Супраць вусеняў яблыневага і вішневага кветкаводаў, якія ўздымаюцца з глебы па ствале ў крону, накладваюць лоўчыя паясы на ствол, а калі ёсць апорныя калкі, то і на іх

на вышыні 25-30 см ад зямлі. Паясы прамочваюць невысыхаючым клеам «Песціфікс». Калі сады адчытуюць, паясы здымаюць. Папяровыя спальваюць, а тканевыя мыюць ў шчолаку і зноў выкарыстоўваюць супраць пладажэркі.

Дрэвы і кусты апыскаюць супраць хвароб і шкоднікаў настоямі і адварамі часнаку, шалупіння цыбулі, лісцяў адванчыка, памідораў, бульбоўніку і іншых раслін праз 5-7 дзён. Але, калі раскрыюцца пупышкі, рабіць гэтага нельга, каб не знішчыць пчол.

Добра прыжывуцца саджанцы маліны, парэчак, агрэсту, калі пасадзіць іх 3-5, 8-10 і 15; суніц — 6-8, яблынь, груш, сліў, вішань і іншых плодовых дрэў і кустоў — 18-20 красавіка.

Абразаўце ягадныя кусты 17, 18, 23-26, прышчэплівайце садовыя дрэвы 8, 9 і 15 красавіка.

xxx

У красавіку зямля рыхтуецца прыняць насенне палявых і агароднінных культур. Задача агароднікаў — належным чынам падрыхтаваць глебу і не ўпусціць лепшых тэрмінаў сяўбы або пасадкі.

Пры выбары найбольш спрыяльных дзён для пасадкі важна прытрымлівацца такіх правілаў: буракі высяваюць толькі ў добра прагрэтую глебу. Разам з буракамі высаджваюць і іншыя караняплоды, а

таксама цыбулю.

Каб максімальна захаваць вільгаць і пажыўныя рэчывы арганічных угнаенняў, іх адразу ж пасля раскідвання трэба заворваць у глебу і высяваць заплававаныя культуры.

Прарошчанае або намочанае насенне высяваюць у вільготную глебу. Участкі, дзе пасялі рэпу, рэдзьку, радыску, да з'яўлення ўсходаў альбо пасля іх раніцай па расе апыльваюць тытунёвым пылам ці попелам або попелам у сумесі з гашанай вапнай (1:1), каб папярэдзіць або знішчыць агародных блошак і іншых шкоднікаў.

Неспрыяльныя дні для сяўбы і пасадкі любой культуры — 1, 2, 11, 12, 16, 17, 23-25. Сянь і саджаць можна амаль кожны дзень, акрамя неспрыяльных. А лепш за ўсё: агуркі на расадку — 4, 5, 8-10, 15; памідоры — 4, 5, 8; капусту на расадку і пад плёнку — 4, 5, 8, 15; баклажаны і перац — 8-10, 15; боб, гарох, фасолі — 3-5, 8-10 і 15; сланечнік — 15 і 16 красавіка. Радыску, моркву, брукву, рэпу, пяташкі каранёвую, буракі, цыбулю, часнок — 18-22 і 26, 27. Бульбу закладваць на яравізацыю лепш 18, 19, 21, 22.

Убірайце агуркі і зеляніну 10, 11, 15 і 16, караняплоды 17, 18, 21, 23-25. Палівайце, падкармлівайце расліны 8, 9, 15, 17, 18.

Альбін МАКАРЭВІЧ,
аграном.

■ КОНКУРСЫ

Зарабі білеты ў кіно

На гэтым тыдні прыйшло 26 правільных адказаў. Улічваючы абмежаванасць прадастаўленых білетаў у кіно, камісія «РГ» прызы вырашыла разыграць. Паперкі з прозвішчамі прэтэндэнтаў паклалі ў карзіну. Пяцёрку ўладальнікаў білетаў у кіно вызначыў выпадак. Віншую Дзмітрыя Якубоўскага, Дзмітрыя Чаплінскага, Віктара Яцкоўскага, Валерыя Валуя і Марыю Пакладок! Білеты іх чакаюць у рэдакцыі да наступнай пятніцы.

Наступныя пытанні. Для правільнага адказу на іх уважліва прагледзьце ўсе сакавіцкія нумары «Рэгіянальнай газеты».

1. Што прынесла ў Мінскі абласны краязнаўчы музей Ніна Гараніна?

2. Якая маладзечанская будаўнічая арганізацыя перамагла ў гарадскім конкурсе па ахове працы?

Адказы прымаюцца па маладзечанскім тэлефоне 69667 да 15 гадзін аўторка, 1 красавіка. На кон выстаўляюцца 5 білетаў. Калі прэтэндэнтаў на перамогу будзе больш, уладальнікаў білета вызначыць жэраб.

Юрый КАРПІЦКІ.

Рэпертуар Мінскага абласнога драматычнага тэатра на красавік

Ранішнія спектаклі

8 аўторак 11.00, 15 аўторак 12.00 «Парася, якое спявае, альбо Нельга нам без сябра» (музычная казка-жарт у 2-х дзеях без антракта) С.Казлоў Неверагодная захапляльная казка пра сяброўства Парасяці і Зайца, якому хоча перашкодзіць Воўк.

Вячэрнія спектаклі

1 аўторак 19.00 Канцэрт «Музыка нашай душы» (спяваюць драматычныя актёры з удзелам народнага аркестра тэмбравых баянаў. Мастацкі кіраўнік — Аляксандр Пашкевіч).

5 субота 17.00 «Камедыя» (камедыя ў 2-х дзеях паводле твораў К.Марашэўскага і Ф.Аляхновіча) Уладзімір Рудаў

9 серада 19.00 «Кім» (меладрама ў 2-х дзеях) Аляксей Дударэў

11 пятніца 19.00 «Сільвія» (меладрама-трагікамедыя пра каханне) А.Герні

12 субота 17.00 «Хочаш вер — хочаш не вер» (жартоўная камедыя ў 2-х дзеях) Юрый Вута

15 аўторак 19.00 «На другі дзень Сёмухі» (сцэнічны жарт у 3-х дзеях на драматургічнай аснове «Прымакоў» Янкі Купалы) Юрый Вута

16 серада 19.00 «Восем закаханых жанчын» (сямейны дэтэктыў у 2-х дзеях) Рабер Тама

18 пятніца 19.00 «Сіні аўтамабіль» (трагікамедыя-рэтра) Я.Стэльмах

22 аўторак 19.00 «Вечар» (лірычная меладрама) Аляксей Дударэў

23 серада 19.00 «Секс па перапісцы» (трагікамедыя ў 2-х дзеях) Лявон Вашко

24 чацвер 19.00 «Без мяне мяне жанілі» (камедыя ў 2-х дзеях) Франц Ксавер Кроц

Тэл. для даведак:

5-24-17 — каса,

6-17-32 — выкладчык-арганізатар,

5-29-16 — намеснік дырэктара.

Рэпертуар Мінскага абласнога тэатра лялек «Батлейка» на красавік 2003 года

6 нядзеля 12.00 Ул. Грамовіч. «Тыграня Петрык»

13 нядзеля 12.00 Р.Осцер. «Прывітанне для Малпачкі»

20 нядзеля 12.00 С.Кавалёў. «Піліпка-сыноч»

27 нядзеля 12.00 І.Сідарук. «Меч анёла»

Чакаем вас, шануюныя гледачы, у нашым тэатры па адрасе: вул. Драздовіча, 5-в. Тэл. 5-36-73, 6-84-27.

Купон 13

да рубрык «Віншаванкі» і «Знаёмствы». Бесплатна змяшчаюцца тэксты аб'ёмам да 15 слоў. Аналічныя купоны не разглядаюцца. Пішыце, калі ласка, разборліва.

тэкст

ПРОЗІШЧА, ІМЯ, АДРАС (НЕ ДЛЯ ДРУКУ)

Звярніце ўвагу

Шануюныя чытачы, калі вы хочаце павіншаваць знаёмых, блізкіх, то высылайце купон з разборліва напісаным тэкстам загадзя. Указвайце дату публікацыі — газета выходзіць па пятніцах. Бесплатна прымаюцца віншаванкі аб'ёмам да 15 слоў, якія паступілі ў рэдакцыю да аўторка ўключна. Зрабіце прыемнае сваім блізкім — павіншуйце іх праз газету! Калі вы хочаце размясціць аб'яву аб знаёмстве, калі ласка, указвайце адрас для запатрабавання. Бесплатна змяшчаюцца аб'явы аб знаёмстве аб'ёмам да 15 слоў. Публікуюцца па чарзе. Па-за чаргой — платна. Жадаем знайсці сваё шчасце!

рэгіянальная
газета

ЗНАЁМСТВЫ

Пазнаёмлюся з мужчынам да 40 гадоў для сур'ёзных адносін. Пра сябе: 26 гадоў, разведзеная. 231000 г. Сморгонь, н/п КН0903835.

Прывабная жанчына без жыллёвых праблем пазнаёміцца з прыстойным мужчынам 48-58 гадоў без жыллёвых праблем. 222310 г. Маладзечна-4, н/д 04831691.

Адзінокая жанчына пазнаёміцца з адзіночым мужчынам 58-65 год, не пітушчым. Маладзечна-4, да запатрабавання, н/п МС0230175.

TRANSPART ПРАДАМ

• 3/4 да Пежо-405. Т. у Маладзечне 69228 (у вечары).

• BA3-2109, 1994 г. а. шэры, 1.5 л. 5КПП. Т. у Вілейцы 57550, (8-029) 6294427.

• Нисан-Прэм'еру, 1992 г.а., 2.0д, залаты металік, ц/з, г/у, серваруль, велюр, 2950. Т. у Маладзечне 65848.

• М/а Івека-3510, 1995 г.а., 2.5 тд, г/у, белы, цэльна-металічны груз. Фургон 12м³, грузавы, металічны, 1.5т, няма ржаўчыны, добры стан, выдатная работа рухавіка, 6400 у. а. Тэл. (8-029) 6337855.

• А/м Форд-Сіера, 1986 г.а., белы, у выдатным стане, 1100 у.а. Т. у Маладзечне 64483, (8-029) 6280984.

• Фіат-Тэмпу, 1.9 тд, 1991 г.а., універсал, вішневы, 2100 у. а. Т. у Сморгоні 31870, (8-029) 6935999.

• ФВ-Гольф-2, шэры металік, люк, л/д, ц/з, с/гн. Т. у Вілейцы 57573.

• BA3-2109, 1.3, бэжавы, 1991 г. а. Т. у Вілейцы 57607.

• Аудзі-100, 1982 г.а., 2.0 дызель. Т. у Вілейцы 44202.

• Опель-Аскону, 1988 г. а., шэры. Т. у Вілейцы 76396.

• BA3-21063, газ-бензін, ідэальны стан, 1986 г.а., торг. Т. у Вілейцы 53941, 32562.

• Тэрмінова, а/м Опель-Амегу, 1991 г.а., колер чорны, газ-бензін, з Галандскіх, выдатны стан, надарага. Тэл. (8-029) 6261152.

• Лянчу-Прызму, 1.9ТД, 1987 г.а., дыпламат. Т. у Вілейцы 45401.

• Аўтамабіль Опель-Амега, 1987 г.а., 2.3Д, універсал, у добрым стане, 1600 у. а. Т. у Вілейцы 51121.

• Опель-Амега-В, CD, 2.0б, 1994-1995 г.а., баклажан, ёсць усё акрамя скуры. Т. у Вілейцы 33390.

• Фіат-Кром, 2.0, 1986 г.а., эл. пакет, 1350 у. а., л/д, 25 у. а. Т. у Маладзечне 66948, (8-029) 6219563.

• Опель-Рэккорд, 1985 г.а., 2.0б, газ, чорны, 900 у. а. Т. у Маладзечне 34634.

• Форд-Сіера, 1988-1989 г.а. 1200 у. а. Т. у Маладзечне дам. 50445, раб 33588 (да 15.00).

• А/м Опель-Камандор, V6, 550 у.а., торг. Т. у Маладзечне 40562 (пасля 17.00).

• Мерседэс-207, 2.4Д, 1985 г.а., дэбля-кабін, б-м, металік, з Галандскіх, Мерседэс-407, 2.4Д, 1986 г.а., жоўты, грузавы, Т. у Маладзечне 70206.

• VW-Пасат, 1.6Di, 1990 г.а., Форд-Эскорт, 1.6 Донс, 1994 г. а. Т. у Вілейцы 51907.

• Опель-Вектру, 1993 г.а., 1.8б, з Германіі. Т. у Маладзечне 42738, (8-029) 6662068.

• Форд-Транзіт, 1987 г.а., 2000 абароту, газ-бензін. Завяртача: Вілейскі раён, в. Забалацце, Мароз.

• ГАЗ-24, 1986 г.а., чорны, 800 у.а., торг. Т. у Маладзечне 96926.

• BA3-2108, Т. у Вілейцы 32133.

• Медагонку, а/м Масквіч-2140 Люкс, запчасткі. Т. у Маладзечне 64415 (у вечары).

• Форд-Сіера, 2.0б, 1986 г.а., х/б, добры стан, цана 980 у. а. Т. у Маладзечне 32318.

• А/м ФВ-Пасат, 1.8б, 1989 г.а., прычэп да м/а, 1997 г.а., г/л 1500 г.к., 2 вості, тэнт, з/ч Рэно-11 (па кузаву): Форд-Транзіт г/л, 11.1992 г. а. Т. у Маладзечне 75176, (8-029) 6402654.

• Аудзі-90, 1985 г.а., ц/з, г/у, 5КПП, залаты, ZZZ, 2.0і, надарага. Т. у Сморгоні 55098.

• А/м Вольва-740, 1984 г.а., эл. пад'ёмнік, ц/з, л/д, 1500 у.а., торг. Т. у Маладзечне 32667.

• Вольва-440, 1995 г.а., 1.8і, сіні, перламутр., сігналацыя, эл.пакет, г/у руля, кандыцыянер АБС, з Германіі, 4100 у.а., торг. Т. у Маладзечне 28327.

• Опель-Амегу, 1989 г.а., 2.3Д, седан. Тэл. (8-029) 6252362.

• Опель-Вектру, 1992 г.а., белы, 1.4 мана, эл.карэкцар фар, каталізатар, 2350 у.а., выдатны стан, тыдзень з Германіі. Т. у Вілейцы 64525.

• А/м Рэно-21Д, 1988 г.а., чырвоны, аб'ём 2.1 т. у Валожыне 58387.

• Мерседэс-Пасац, 300 у. а. Т. у Вілейцы 54825.

• Мерседэс-240Д універсал 1983 г.а., Міучісі-Кольт, матацыкл "Мінск", запчасткі Мерседэс-207. Тэл. (01773) 36446.

• М/а грузавы, Мерседэс-Бэнц 208Д, 1992 г.а., фаркоп, Т. у Мадзечне 43206, 43140 (у вечары).

• VW-Гольф-3, універсал, 1994 г.а., 1.8 мана, Рэно-19, шмада, 1993 г. а. Т. у Маладзечне 77696, (8-029) 6361078.

• А/м Нисан-Прэм'еру, 1992 г.а., 2.0Д, ц/з, хэтчбек. Т. у Маладзечне 68293.

• А/м пасля 90-х пад заказ. Тэл. (8-029) 6417853.

• Камплект літых дыскаў R13 для а/м Фіат, VW, аўтамагітэлу на салзках. Тэл. (8-029) 6020957.

• Мерседэс-407Д, 1982 г.а., рухавік, 1985 г.а., надарага. Тэл. (8-029) 6411245.

• А/м Аудзі-80 бочка, 1987 г.а., 1.8і. Т. у Маладзечне 34001.

• Рэно-Кліо, 1992 г.а., сіняга колору, у добрым стане. Т. у Маладзечне 63257.

• Хундай-Лантру, 1993 г.а., з Германіі. Т. у Маладзечне 64746.

• Аудзі-80 бочка на запчасткі. Т. у Маладзечне 94347.

• А/м Фольксваген-Джэту, 1991 г.а., 1.3б/Г, 2150 у. а. Т. у Маладзечне 76336, (8-029) 6286694.

• Прычэпное да Опеля-Кадэта. Т. у Маладзечне 94347.

• Форд-Эскорт, 1987 г.а., 1.6 дызель, 1350 у.а., торг. Т. у Вілейцы 33796.

• Надарага а/м Вольва-440, 1991 г. а. Цана дагаворная. Т. у Валожыне 56237.

• ИЖ-каблук, 1985 г.а., можна на з/ч, матацыкл "Днепр", 1980 г.а., надарага. Т. у Маладзечне 35084.

• БМВ-316, Е-30, 1993 г.а., універсал, навароты, з Германіі, 3200 у. а. Т. у Маладзечне 51295.

• Опель-Корсу, 1993 г.а., 1.2 бензін, колер біруза металік, 2300 у.а., торг. Т. у Маладзечне 32520, у Нарачы 49735.

• М-2140, 1985 г.а., 250 у.а., б/бак ад BA3-01. Т. у Маладзечне 67019.

• Рэно-19 Шмада, 1993 г. а. Т. у Маладзечне 40170.

• BA3-21043, 1996 г.а., 1500 см³, бэжавы, экспарт, тэрмінова. Т. у Вілейцы 57206, (8-029) 6294427.

• А/м BA3-2103, надарага, Опель-Аскону, 1986 г.а., Т. у Вілейцы 59406.

• А/м Фольксваген-Транспарцёр, 2.4Д, 1992 г.а., вішня, 8 месцаў, 4500 у.а., без торгу. Тэл. (8-029) 6411304.

• Тэрмінова BA3-2101, 450 у.а.; BA3-2101, 500 у. а. абодва капромонт 2003г., магчымы торг. Т. у Вілейцы 5818, (8-029) 6658291, (8-029) 6392522.

• VOLVO-360, 1988 г.а., 2.0і, л/д, ц/з, 5КПП, ідэальны стан, 1100 у.а., торг, тэрмінова. Т. у Маладзечне 75321.

• BA3-21063, 1987 г.а., выдатны стан. Т. у Вілейцы 57107.

• Seat "Ібіцу", 1991 г.а., 1.7Д. Т. у Вілейцы 53037.

• Пасат-Б-2 універсал, 1986 г.а., 1.6Д, у добрым стане, 1500 у.а., торг. Т. у Вілейцы 45341, (8-029) 6202585.

• VW-Гольф-2, 1986 г.а., 1250, торг. Т. у Вілейцы 57293, (8-029) 6266898.

• BA3-2101, 1973 г.а., добры стан. Т. у Вілейцы 42323.

• Пасат-Універсал, 1984 г.а., тэрмінова, 1.6 дызель. Т. у Вілейцы 59433.

• Форд-Мандэо, 1.6 донс, 1993 г.а., з Германіі. Т. у Вілейцы 64547, 64479.

• Аўтамабіну BA3-21011. Т. у Вілейцы 56250.

• BA3-2103, 1.6 см³, сіні, без праблем, адзін гаспадар, 650 у.а., торг. Т. у Вілейцы 57768.

• Аўтамабіль Мазда-626, хэтчбек, бензін, 2.0, 1987 г.а., Т. у Вілейцы 56286.

• Опель-Астру, седан, 1993 г.а., 2600 у.а.; Рэно-19, 1993 г.а., 2200 у.а., з Германіі. Т. у Вілейцы (8-029) 6283849.

• А/м Аудзі-100, 1.8х, 1988 г. а. Т. у Вілейцы 58577.

• А/м Форд-Эскорт, 1990-1991 г.а., 1.6б, дугі. Т. у Вілейцы 63260 (пасля 22.00).

• 8-і куб. КАМАЗаўскую бочку. Т. у Вілейцы 45276.

• Аўтамабіль М-412, доры стан. Т. у Вілейцы 35212.

• Фіат-Тэмпу, універсал, 1.6б, 1994 г.а.; Рэно-Раніа, 5 месцаў, грузавы, 1.4б, 1992 г. а. Т. у Вілейцы 58086.

• ИЖ-Планета-Б, 1990 г.а., выдатны стан. Т. у Вілейцы 53895.

• Хундай-Акзонт, 12.1994 г.а., 1.4і, г/у, ABS, л/д, э/з, чырвоны, 2700 у.а., торг. Т. у Вілейцы 32385.

• А/м BA3-2101, 1978 г.а., капромонт 2003г., 400 у.а., торг. Т. у Вілейцы 46465.

• На запчасткі Вольва-Універсал, 1976 г. а. Т. у Вілейцы 33799.

• Аудзі-80К, 1998 г.а., 1800 см³, 1 гаспадар, з Германіі. Тэл. (8-029) 6245973.

• Форд-Скорпіё, 2.0і, 1986 г.а., выдатны стан, 1400 у. а. Тэл. (8-029) 6155849, (8-029) 6355849.

• Рухавік UM3-5A ЗИД, 120 у.а., новы. Т. у Вілейцы 33455, (8-029) 6225231.

• Форд-Скорпіё, 1989 г.а., 2.5 дызель. Т. у Вілейцы 58108, (8-029) 5238221.

• Форд-Скорпіё, 1986 г.а., 2.0і, ABS, сігналацыя, ц.з.мож, велюр, гідраўзмацняльнік, новая гума. Добры стан, 1450 у. а. Т. у Вілейцы 51548, (8-029) 6956777.

• Форд-Транзіт, 1982 г. а. Тэл. (8-029) 6658564.

• Фіат-Тэмпу, 1.9ТД, універсал, вішневы, 2100 у. а. Т. у Сморгоні 31870, (8-029) 6935999.

• Пежо-405, 1990 г.а., 1.8 дызель, 2470 у. а. Т. у Маладзечне 60522, 30020 аб 520.

• А/м Ф-Пасат, 1992 г.а., 1.8 мана, універсал, белы, выдатны стан, 1 месца ў РБ. Т. у Маладзечне 96688, (8-029) 6966880.

• BA3-2102, 1977 г.а., 400 у.а., па запчастках Масквіч-412, BA3-2106. Т. у Маладзечне 67095.

• ФВ-Джэту, 1984 г.а., 1100 у. а. Т. у Маладзечне 40747.

• Рэно-19, 1992 г.а., 1.7 мана, добры стан, 1800 у. а. Торг.; Форд-Эскорт, 1981 г.а., 600 у. а., торг. Т. у Маладзечне 63571, 66840 (вечарам).

• ФВ-Гольф-2, 1985 г.а., 1.6Д, 5-дверны. Т. у Валожыне 54936.

• Форд-Сіера, 2.0Б, перламутравы, шэры, седан, 5-КПП, люк, ц/з, добры стан, 1500 у.а., торг пры аглядзе. Т. у Маладзечне 75750, (8-029) 6203584.

• Рэно-11, 1.4б на запчасткі. Тэл. (8-029) 6939480.

• 3/4 да рухавіка, 1.6Д, МБ 200Д, Форд 2.3Д, 1.6Д. Тэл. (8-029) 6939480.

• Дзве газавыя устаноўкі да легкавога і грузавога аўтамабіля. Новыя. Навагрудск. Т. у Маладзечне 69001.

• Мерседэс-124, 2800 у.а., торг. Тэл. (8-029) 6428206.

• А/м Фольксваген-Джэту, 1987 г.а., 1.8і, г/у, ц/з, велюр, салон, фаркоп, выдатны стан. Тэл. (8-029) 6232398, Т. у Маладзечне 63193 (Сяргей).

• Мерседэс-300 D/W126, 3.0Д, 1980 г.а., белы, АБС, ц/з, г/у, л/д. Т. у Маладзечне 66571.

• VW-Транспарцёр-Т2, 1.6Д, грузавы, 1982 г.а., добры стан, надарага. Т. у Сморгоні (8-029) 6354441.

• Опель-Астру, 1993 г.а., 1.6б, 5-дверны, з Германіі, 2250 у. а. Т. у Маладзечне 52688.

• А/м ФВ-Пасат, універсал, 1987 г.а., 1.6Д, фаркоп, добры стан, 1450 у.а. Тэл. (8-029) 6245404.

• А/м Hundai-Lantra, 1992 г.а., 1.5і, серваруль, Ц.З, г/у, эл.пакет, кар. Фар, стэрэа Clarion, новая гума, страховак: Т0-4, 1850 у. а. Тэл. (8-029) 6245404.

• Рэно-19, 1994 г.а., з Германіі, 1.8б, 2500 у. а. Т. у Маладзечне 37780.

• VW-Т-2 пасажырскі, 1982 г.а., выдатны стан, 2100 у. а. Т. у Маладзечне 30540.

• Опель-Кадэт, 1990 г.а., чырвоны, 1.4 бензін. Т. у Маладзечне 36246.

• Аудзі-80 "Бочка", 1987-1988 г.а., 1.8б, добры стан, металік, 2300 у. а. Т. у Маладзечне 99651, (8-029) 6298556.

• ФВ-Гольф-2, 11.1991 г.а., 1.3і, з ФРГ, Тэл. (8-029) 6303825.

• BA3-2109, 1989 г.а., чырвоны, 1300 у.а., торг. Т. у Вілейцы 57768, (8-029) 6275394.

• А/м Рэно-19, месяц у РБ. Т. у Маладзечне 33980.

• Міні-ван Нисан-Прэрыя, 1991 г.а., 2лі, эл. пакет, г/у руля, 3900 у.а. Т. у Вілейцы 55379 пасля 18.00.

КУПЛЮ

• BA3 да 2000 у. а. Т. у Маладзечне 30606.

• А/м Форд-Сіера да 300 у. а. з любымі дэфектамі, можна бітую. Тэл. (8-029) 6280984.

• MA3-5551, ЗІЛ самазвал сельскі варыянт да 700 у. а. Т. у Маладзечне 36709.

• Матацыкл Мінск, новай маркі. Т. у Маладзечне 36480.

• Гольф-1 4-дверны у любым стане, можна без дакументаў на запчасткі. Т. у Маладзечне 94347.

• Аудзі-80 бочку на растаможаную на запчасткі. Тэл. (8-029) 6994241.

• Маладзі б/у добрым стане. Т. у Маладзечне 64919 (пасля 18.00).

• Аудзі-100 не старэй 1983 г.а.г. (сігара). Т. у Вілейцы 33579.

• МБ-123, танна. Тэл. (8-029) 6939480.

• Рухавік Д. або з/ч. Тэл. (8-029) 6939480.

• Колы да мотаблока. Т. у Маладзечне 98216.

ПАСЛУГІ

• Устаноўка **СИГНАЛІЗАЦЫЙ**, ц/з, аўтамагітэлу, устаткова **ПАДАТРУЗУ РУХАВІКА** і дыягнаста. Т. у Маладзечне 64136.

• Грузавозавозкі 6т., 20 м³ ізалятара. Т. у Вілейцы 42390, (8-029) 6778891. Ліц АЕ №1-7919 ад 31.10.2002г.

ІНШАЕ

• М/а 7 пасажырскіх месцаў да 2т. Шукаю работу, можна аднаразова. Тэл. (8-029) 6422998.

НЕРУХОМАСЦЬ ПРАДАМ

• 3-пакаёвую кватэру ў р-не "Зеніт", 3-пакаёвую кватэру ў к.п. Нарач. Т. у Мадзечне 47946.

• 4-пакаёвую кватэру з усімі выгодамі, з кладзюкамі, гарадом, хлевам, гаражом, падавалам у Сморгонскім раёне, в. Забалацце, Т. у Сморгоні 91712.

• Дом у в. Варончы, Вілейскі раён. Т. у Маладзечне 34097.

• Дом (б/х) на вываз. Т. у Маладзечне 39516.

• Дачу (Лазавец), тэлевізар "Рубін" 62см, прагулачную каляску, хамут №3. Т. у Маладзечне 62707.

• Участак 25 сотак пад будаўніцтва дома недалёка ад п. Беразінскае. Т. у Маладзечне 61227,25502.

• Жылы дом у в. Даўгінава, уч 0.36 га. Т. у Вілейскім раёне 64306.

• Дом у в. Папоўцы, Вілейскі раён (хлеп, склеп, калодзеж, побач лес, рака). Т. у Маладзечне 32504.

• 3-пакаёвую кватэру ў Вілейцы, 7500. Т. у Маладзечне 51229.

• Дачу ў в. Прынта Вілейскі раён. Т. у Маладзечне 53443, Т. у Вілейцы 56202 (пасля 17.00).

• Дачу (Лазавец), тэлевізар "Рубін" 62 см., дзіцячую прагулачную каляску, хамут №3. Т. у Маладзечне 62707.

• 2-павярховы 2-кватэрны дом з усімі камунікацыямі. Т. у Вілейцы 33170 (пасля 18.00).

• Дом з гаспадарствам, падаведзена вада, ванна, блізка лес, рака. Т. у Маладзечне 66565.

• Дом у Насілаве, вул. Савецкая 58. Т. у Мінску дам. 2708175, раб. 2636478.

• Драўляны дом у в. Княгінін з гаспадарствам, тэлефонам, недалёка чыгунка. Т. у Гомелі (8-0232) 453418.

• 4-пакаёвую кватэру ў 2-павярховым цагляным доме ці памяншаю на кватэру ў любым горадзе. 40 км. ад Сморгоні, 5 км. ад возера Свір. Хлеп, лэзны, гараж, кухня, водаправод, гарод. Т. у Маладзечне 67705 (пасля 18.00).

• Дом, абкладзены цаглям, чарапічны дах, 110/51, 4 пакоі, газовае аццплненне, водаправод, каналізацыя. Гараж, хлеп, склеп, 0.14 га зямлі. Тэл. у Маладзечне 63973.

• Участак 15 сотак, блізка возера + стары дом, патрабуе капрамонта, усюды Маладзечна, 1700 у. а. ці абмен на а/м + даплата. Т. у Маладзечне 37346.

• 3-пакаёвую кватэру. Т. у Маладзечне 66530.

• Жылы дом (дачу) в. Алянец ст. Залессе. Т. у Маладзечне 66530.

• Дом. Маецца тэлефон і ўсе гаспадарствы, м-н Макея. Т. у Маладзечне 53291 (пасля 18.00).

• Дом, частка, забудовы. Стаханавская 21, дом у Урачы, лодка "Прагрэс" 2М, біты аўт. Вольва-340, бензін, 1.6 т. у Вілейцы 53389.

• Дом пад дачу, хлеп, калодзеж у в. Красніца, 15 км. ад Вілейкі, блізка рака Нарачанка. Т. у Вілейцы 57209.

• 3-пакаёвую кватэру ў г. Вілейка, паркет 45 м². Т. у Вілейцы 57414.

• Частку дома ў г. Вілейка, цэнтр. Т. у Вілейцы 54149 (пасля 18.00).

• Зямельны ўчастак г. Вілейка, цэнтр, 300 у. а. тэрмінова. Тэл. 54177 (пасля 18.00).

• Дом у в. Выдрычы, магчыма пад перавоз. Т. у Маладзечне 96666.

• Дом у горадзе або памяншаю на кватэру. Т. у Маладзечне 65258, 63400.

КУПЛЮ

• Дом у Маладзечне з камунікацыямі. Т. у Сморгоні 35930.

• 1-пакаёвую кватэру. Прапанавана ўсе варыянты. Без пасрэднікаў. Т. у Маладзечне 50567.

• Дом №7 па зав. Рачному у г. Маладзечна. Гаспадары дома жывуць у Вілейцы. Т. у Маладзечне 36478 і з 20.00 да 23.00).

• Хутар да 30 км. ад Маладзечна, надарага. Т. у Маладзечне 68282.

• Дом, дачу. Побач лес, вада. Т. у Маладзечне 32600.

• Куплю або найму гараж у каапэратыве 1.4 т. у Вілейцы 57729.

• 1-пакаёвую кватэру ў г. Вілейка. Тэл. 59401.

МЯНЯЮ

• 3-пакаёвую на 1-пакаёвую, а дом на кватэру, ці прадам. Т. у Вілейцы (8-029) 6552670.

• 4-пакаёвую кватэру на 2-пакаёвую, ці невялікі дом. Т. у Вілейцы 58735, 57165.

• 1-пакаёвую кватэру на 2-пакаёвую. Т. у Вілейцы 58639.

НАЙМУ

• Тэрмінова 2-пакаёвую кватэру на неабмежаваны тэрмін. Пажадана з невялікай колькасцю мэблі. Т. у Маладзечне 76393, 52306.

• Адна-, 2-пакаёвую кватэру з мэбляй у Вілейцы, у раёне вул. Чапаева, на працяглы тэрмін. Аплата папярэдня. Тэл. (8-029) 6255255.

• Тэрмінова кватэру ў г. Маладзечна. Тэл. (8-029) 6395490.

ПАСЛУГІ ДЛЯ МАЛАДЫХ

• **ВЯСЕЛЬНЫЯ І ВЯЧЭРНЫЯ ЎБОРЫ:** модныя, элігантныя, новыя паступленні, взліом у падарунак. Т. у Маладзечне 39293, (8-029) 6339293. Ліц №04599 Белгосаза 18.10.1999-18.10.2004.

• **У САЛОНЕ ВЯСЕЛЬНАЙ МОДЫ "РАКСАЛІНА"** новая калекцыя 2003 года. У падарунак взліом. Гасцініца "Маладзечна". Т. у Маладзечне 74109, 51070. Ліц №00582 Белгосаза 4.06.1999-4.06.2004.

• Пракат 30і Іванаўны прапануе вялікі выбар вясельных і вячэрніх сукенак. Вяночак для нявесты ў падарунак. Сукенка для маці нявесты — бясplatна. Усе аксесуары для вясельня: пярсцёчкі на а/м, рушнікі, кветачкі і іншае. Т. у Маладзечне 50825. Ліц. №03716 Белгосаза 13.08.99-13.08.2004.

• Вясельныя і вячэрнія ўбранні. Вялікі выбар. Т. у Маладзечне 75801. Ліц. №04285 БДААБАН 20.05.2002-20.05.2007.

• Вясельна-вячэрні салон "Надзея". Вялікі выбар ўбранняў. Маладзечна, вул. Будаўнікоў, 15а (Дом быту). Тэл. 67877. Ліц. №03204 БДААБАН 30.11.2001-30.11.2006.

• Салон "Наталі" прапануе шырокі выбар вясельных ўбораў і аксесуараў. Т. у Маладзечне 30848, 26308. Ліц. №01795 БДААБАН 8.05.2001-8.05.2006.

• **ВЯСЕЛЬНЫЯ І ВЯЧЭРНЫЯ ЎБОРЫ.** Т. у Вілейцы 55513, (8-029) 6655513. Ліц №04123 Белгосаза 24.04.2007г.

ІНШЫЯ ПАСЛУГІ

• Пракат гульнявых прыставак "Sony PS" і "Sega DC". Дастаўка. Т. у Маладзечне 39379. Ліц. БС №01796 ад 8.05.2001 г. да 8.05.2006 г.

• Кантрольныя работы па вышэйшай матэматыцы, статыстыцы. Т. у Маладзечне 75047.

• **РАМОНТ І ПЕРАЦЯЖКА МЯККАЙ МЭБЛІ.** Гарантыя якасці, багаты выбар тканін. Змяненне формы. Маладзечна, вул. Касманаўтаў, 10, тэл. 60143. Ліц. №05934 БДААБАН 17.02.2003-17.02.2008.

• **РАМОНТ ТЭНТАУ,** палатка. Магчымы выезд да заказчыка. Тэл. (8-029) 6676634.

• Гранітныя помнікі (надарага). Т. у Маладзечне 54

■ ЭКСПРЭС-АПЫТАННЕ
МАЛАДЗЕЧАНЦАЎШто думаеце
пра вайну ў Іраку?Ала Палякова, дырэктар
Мінскага абласнога тэатра
лялек «Батлейка»:

— Гэта трагедыя. Вайна ў Іраку выгадна для алігархам, якія будуць мець грашовыя і нафтавыя выгоды. Мяркую, яна зацягнецца. Канешне, Амерыка мае перавагі, але прайграе ўвесь свет.

Ігар Арабей, ваенны камісар:

— Ірак разбамбавіць поўнасцю, як і Югаславію. Народ давадуць да галечы. І іракцы самі здадуць з трыбухамі свайго лідэра. Ваенная фаза будзе доўжыцца прыкладна 2 месяцы. Потым будзе знішчаючая вайна ўсімі спосабамі.

Алесь Здор, прадавец:

— Нічога. Я гэтым не цікаўлюся і па тэлевізары не гляджу. Вайна ж не ў нас. І скуды не прыйдзе. Ірак ад Беларусі далёка.

Уладзімір Жукоўскі, начальнік
фізкультурна-аздаравленчага
комплексу на заводзе мета-
лаканструкцый:

— Ад гэтай вайны прайграюць усе людзі. Вінаватая ўсяму — Амерыка. Амерыканцы адчуваюць сваю беспакаранасць. Калі ім спатрэбіцца што-небудзь у нас, то Беларусь можа быць чарговай дзяржавай.

Падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

■ НАДВОР'Е

Мінск	28.3 дзень	28.3 вечар	29.3 дзень	29.3 вечар
ападка				
атмасферны ціск, мм	742	740	742	742
тэмпература паветра, °C	8-10	3-5	8-10	5-7
вільготнасць паветра, %	69	84	78	95
вечер, м/сек	1-3	1-3	1-3	1-3

Вільня	28.3 дзень	28.3 вечар	29.3 дзень	29.3 вечар
ападка				
атмасферны ціск, мм	748	747	749	748
тэмпература паветра, °C	10-12	4-6	9-11	5-7
вільготнасць паветра, %	65	85	72	91
вечер, м/сек	1-3	1-3	1-3	1-3

Гараскоп 31 сакавіка – 6 красавіка

Авен
(21.03–20.04)

Дайце свабоду творчаму «я». У гэты перыяд пастарайцеся завяршыць неадкладныя справы. Гэта лепшы час для партнёрскага і сяброўскага саюза, для уступлення ў пасаду, пакупкі нерухомасці ці пераезду (уваходу) у новы дом.

Цялец
(21.04–21.05)

Усё, што вы запланавалі, рэалізуецца са знакам «плюс». Нават лячэнне хронічнага захворвання, якое вы пачалі, акажацца эфектыўным. Рэкамендуецца выкананне фізічных практыкаванняў ці заняткаў ёгай.

Блізняты
(22.05–21.06)

Не варта планаваць што-небудзь сур'ёзнае, ваша забывчасць можа паслужыць прычынай напружанасці ў адносінах. Вядзіце справы, звязаныя з транспартам.

Рак
(22.06–23.07)

Пачынайце мяняць сябе. Зрабіўшы паслугу начальству, вы тым самым дапаможаце яму вырашыць складаную сітуацыю, і ён абавязкова аддзячыць вам.

Леў
(24.07–23.08)

У гэтым перыядзе ў вас будзе магчымасць узабрацца на трон і ўтрымаць гэта дасягненне, але толькі не любой цаной. Праявіце асцярожнасць. А яшчэ давайце клятвы і зарокі.

Дзева
(24.08–23.09)

Плануйце ўсе свае мерапрыемствы на кожны дзень, каб паспець з усімі справамі. Вашы ідэі паўплываюць на будучыя перспектывы. У вас узрастуць жыццёвыя сілы.

Шалі
(24.09–23.10)

Вам будзе шанцаваць. Прычым як у ігры, так і ў каханні. На нейкі час ваша жыццё будзе, нібы тэатр. Гэта перыяд эмацыянальнай стабільнасці і добрага настрою.

Скарпіён
(24.10–22.11)

Забудзьце аб рабочых праблемах. Вас чакаюць сваты, а вы ўсё яшчэ па вушы ў справах. Многае з таго, што вы пажадаеце, можа збыцца. Але праўдлівайце ў гандлёвых і фінансавых справах асцярожнасць і практычнасць.

Сталец
(23.11–21.12)

Вам удасца паспяхова ўвасобіць мары ў рэальнасць, а ідэі ажыццявіць на практыцы. Вы лёгка справіцеся са звычайнымі абавязкамі, зможаце ўмацаваць рамантычныя і любоўныя адносіны.

Казярог
(22.12–20.01)

Падрыхтуйцеся: магчыма нечаканая сітуацыя. Шмат прыемнага атрымаеце ад зносінаў з супрацьлеглым полам. І наогул, цудоўны час для пачатку любых спраў.

Вадалей
(21.01–19.02)

Паклічце на дапамогу сваю арыгінальнасць, тады вы будзеце проста чароўнымі. Паспешлівасць паслужыць перашкодай для выканання намечаных планаў, таму лепш без яе абыходзіцца.

Рыбы
(20.02–20.03)

Пастарайцеся не перавацца, усё ў вас атрымаецца. Менш думайце над тым, хто і што можа аб вас сказаць, настройцеся на станоўчыя эмоцыі. Варта захоўваць асаблівую асцярожнасць за рулём.

Прымаем аб'явы ў Вілейцы

ВІЛЕЙКА. «Рэгіянальная газета» пашырае сетку пунктаў прыёму аб'яў.

У Вілейцы цяпер можна даць аб'яву для «РГ» не толькі ў капіравальным цэнтры «Парус» па вул. Вадап'янава, 23 (тэл. 55284), але і ў 4-м гарадскім паштовым аддзяленні па вул. 17 Верасня, 30 з 9.00 да 19.00 па буднях і ў суботу, і па нядзелях з 9.00 да 15.00 (тэл. 55539, 55233).

Аддзел інфармацыі «РГ».

■ КОНКУРС

Не пацягнулі

МАЛАДЗЕЧНА. Прыкладна 100 цацак зрабілі дзеці сваімі рукамі. Усе работы можна было ўбачыць на гарадскім конкурсе «Тульні і цацкі».

Ён прайшоў 21 сакавіка ў Палацы культуры. У конкурсе ўдзельнічалі выхаванцы школ горада і пазашкольных устаноў. Дзеці зрабілі цацкі з пластыліну, саломкі. Пашылі з рознай

тканіны, футра ці звязалі. Цацкі былі невялікага памеру. Максімацкай аказаўся сабака. Дзіцячыя работы адзначылі ў 6 намінацыях. Лепшыя работы былі з цэнтры пазашкольнай работы і цэнтры мастацкай творчасці дзяцей і падлеткаў. У столькі ж намінацыях адзначылі і гульні-выя праграмы, якія прыдумалі дзеці разам са сваімі кіраўнікамі. У намінацыі супергульні-вая праграма на пераможцу ніхто «не пацягнуў».

Ірына РАБУШКА.

Рэалізуем аўтазапчасткі

МАЗ, ЯМЗ

Т. у Маладзечне 30785
(8-029) 515996, (8-029) 591960

Паштовы абавязковы сертыфікат. Ліц. №22683 з 11.04.2001 да 11.04.2006.

Пастаянна ў продажы, оптам і ў розніцу, па памерах заказчыка:
шкло паліраванае
4 мм, 5 мм (вытв. Гомельскага шклозавода)
люстра 3 мм, 4 мм (вытв. Польшчы)
адходы люстэраў
адходы шкла для цяпліц

ТДА «Стекловак-2000»
Маладзечна, вул. Гарадоцкая, 104
(базы «Белазаветзабеспячэння»)
Тэл. 76013, тэл/факс 69910

Паштовы абавязковы сертыфікат. Ліц. №212 Маладзечна РРБ з 10.08.2000 да 10.08.2005.

Арганізацыі тэрмінова патрабуюцца

высокакваліфікаваныя
муляры 4-5 разрады,
цяслары для работ у РФ,
а таксама **высокакваліфікаваныя**
плітачнікі, апрацоўшчыкі
для работ у РБ. Аплата высокая.
Адрас: **Маладзечна, вул. Нагорная, 4-а.**
Тэл. 60979.

Ліц. №11504 Міністэрства арганізацыі і браўнства 26.01.2000-26.01.2005.

Фірменны салон
мэблі з дубу

■ кухні
■ па індыўідуальных праектах
■ спальныя
■ гасцінныя
■ офісная мэбля

Маладзечна,
вул. Ф. Скарыны, 19а.
Тэл. (01773) 6-41-71.

Паштовы абавязковы сертыфікат. Ліц. №212 Маладзечна РРБ з 10.08.2000 да 10.08.2005.

Са склада ў Мінску (прамзона Шабаны) і Маладзечне

ВЕНТЫЛЯТАРЫ

ПРАМЫСЛОВЫЯ
ВЦ (ВР) 4-75, ВЦ 14-46, ВО, ВКР, ВЦ 1-11ш.

ТАА «СПАРТ» Т.ф. у Маладзечне (01773) 68783, у Мінску (017) 2170337

КАЛАРЫФЕРЫ

КЛАПАНЫ
КВУ з МЭО

Першы пастаўшчык ТАА «СПАРТ»

ТАА «ПаліТорг» акажа паслугі па

✓ рэгістрацыі ўноў створаных прадпрыемстваў (устава, заснавальніцка дагаворы)
✓ фарміраванні Статутнага фонду неграшовым укладам
✓ ліквідацыі фірм з даўгамі пабочным арганізацыям

Тэл/факс у Маладзечне (8-01773) 30072, 30066. Тэл. (8-029) 6330912.

Ліц. №216 МЗ РБ з 27.05.2002-27.05.2007. Ліц. КС №9 01.08.2001-31.07.2006.

АВТОБИС

ЗАПЧАСТИ
УАЗ-ПАЗ
ГАЗ-ГАЗель-Волга

со складов в Молодечно и Минске

ГАРАЖНОЕ
ОБОРУДОВАНИЕ

Тел. в Молодечно (8-01773) 3-07-71

Головной офис: Минск (8-017) 213-93-05, 257-97-80, 259-03-97

РУП «Ніва-ЗОО»

расшырае мэблевы магазін

РБ(самыя нізкія цэны ў горадзе)
— шырокі выбар паслуг
(дастаўка, зборка, пагрузка)
Смаргонь, вул. Я. Коласа, 78.
Тэл. 21554

Паштовы абавязковы сертыфікат. Ліц. №142 Смаргонь РРБ з 29.03.1998-29.03.2001.

Мэбля РБ у крэдыт

Кухні па індыўідуальных праектах

Салон «Мэбля» на рэчывым рынку ў Маладзечне (серада, субота, нядзеля). Тэл. (8-029) 6656382

Магазін-салон «Мэбля», Вілейка, вул. 17 Верасня, 29. Тэл. 56382.

Паштовы абавязковы сертыфікат. Ліц. №245 Вілейка РРБ з 08.08.2002-08.08.2007. Ліц. №05264 БДМАН 14.10.2002-14.10.2007.

Рэгіянальная
газета

Заснавальнікі:

Аляксандр МАНЦЭВІЧ, Ніна МАНЦЭВІЧ.

Пасведчанне № 227.

Галоўны рэдактар Аляксандр МАНЦЭВІЧ.

Наш адрас: 222310, Маладзечна, Вялікі Гасцінец, 68а.

ТЭЛЕФОНЫ/ФАКС: (01773) 6-96-67, 5-38-41 (рэклама), 5-07-99.

E-mail: regionnews@promedia.by

http://regionnews.promedia.by

Інфармацыйна-рэкламнае штотыднёвае выданне для рэгіёна і рэспублікі. Выходзіць па пятніцах. Тыраж 10790 экз.

Індэкс 63212 (індыўідуальная падпіска), 63369 (ведомасная падпіска). Падпіска праводзіцца пастаянна ў паштовых аддзяленнях рэспублікі. У розніцу — цана свабодная. № 13 (414) 28.3.2003. РУП «Друкарня «Перамога». Міністэрства інфармацыі РБ.

222310, Маладзечна, вул. Таўляя, 11. Зак. № 1283. Падпісана ў друку ў 13.00 17.10.2003

ПРЫЁМ ДРОБНЫХ АБ'ЯЎ

Маладзечна: Вялікі Гасцінец, 68а. Тэл. 69667, 53841.

Вілейка: вул. Вадап'янава, 23, капіравальны цэнтр «Парус». Тэл. 55284.

Вілейка: вул. 17 верасня, 30, пошта. Тэл. 55233, 55539.

Смаргонь: вул. Танкістаў, 8, рэдакцыя «Новой газеты Смаргонь». Тэл. 33077, 34353.

Чысць: вул. Зялёная, 4, магазін «Канцляскі». Тэл. 99172.

Разліковы рахунак №3012164030006 у філіяле ААТ «Белзнешэканбанк» у Маладзечне, код 211, атрымальнік ТАА Рэдакцыя газеты «Рэгіянальная газета», УНН 600288444